

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2014/36419]

6 JUNI 2014. — Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de landinrichting

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Het ontwerp van besluit aan de Vlaamse Regering betreffende de landinrichting geeft uitvoering aan de verplichte delegaties van het decreet betreffende de landinrichting. Deel 3 en de artikelen 7.2.2., 7.2.4., 7.2.5., 7.4.1 en 7.5.3. van het decreet betreffende de landinrichting treden in werking.

Het ontwerp van besluit heft volgende regelingen op:

— Het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 1998 houdende subsidiëring van de landinrichtingswerken, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004, 7 maart 2008, 10 oktober 2008 en 16 november 2012;

— Het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende de procedure tot opmaak van landinrichtingsplannen en houdende opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 1996 houdende nadere regelen betreffende de landinrichting en houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 1998 houdende subsidiëring van de landinrichtingswerken, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 7 maart 2008, 10 oktober 2008, 29 mei 2009, 4 december 2009, 10 juni 2011 en 11 januari 2013.

1. Inleiding

Op 20 december 2013 heeft de Vlaamse Regering het decreet betreffende de landinrichting definitief goedgekeurd.

Het decreet betreffende de landinrichting heeft tot doel een breed inzetbare 'instrumentenkoffer' aan te bieden om op maat oplossingen te bieden voor projecten die vooral in de open ruimte gelegen zijn. De 'instrumentenkoffer' bevat diverse instrumenten op het gebied van inrichting, beheer, verwerving, grondmobiliteit en andere instrumenten gekoppeld aan inrichting en verwerving die op maat en in onderlinge samenhang kunnen worden ingezet ter realisatie van breed scala aan plannen en projecten die bijdragen aan het behoud en de ontwikkeling van vooral de open ruimte gebieden in Vlaanderen.

Het doel van voorliggend ontwerp van besluit is om uitvoering te geven aan de bepalingen van voormelde decreet.

Huidig voorontwerp van besluit regelt de procedure en voorwaarden voor de toepassing van instrumenten voor inrichting, verwerving en beheer uit deel 2 van het decreet ter uitvoering van een landinrichtingsplan voor de realisatie van een landinrichtingsproject (deel 3 van het decreet), ter uitvoering van een inrichtingsnota voor de realisatie van een project, plan of programma (deel 4 van het decreet) of ter uitvoering van een beheervisie (deel 5 van het decreet).

2. Totstandkoming

Op 20 december 2013 verleende de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring aan de volgende conceptnota's:

— Conceptnota "Harmonisering van de compenserende vergoedingen die door de overheid worden uitbetaald om de beperkende of nadelige gevolgen op het grondgebruik in brede zin door beleidsdoelstellingen en verplichte inrichting- en beheermaatregelen te vergoeden".

— Conceptnota "Afwegingskader voor de inzet en combinatie van de instrumenten voor inrichting, verwerving en beheer bedoeld in artikel 1.1.4, § 2, van het voorontwerp van decreet betreffende de landinrichting".

— Conceptnota "Procedureregels voor de opmaak van de inrichtingsnota's en de organisatie van een openbaar onderzoek".

In deze conceptnota's werd een aanzet gegeven met betrekking tot de inhoud van het uitvoeringsbesluit voor wat betreft de volgende items:

— Inhoudelijke en procedurele principes bij inzet van het instrument 'vergoeding voor waardeverlies van gronden';

— Principes in de afweging voor de inzet en de al dan niet gecombineerde toepassing van instrumenten voor inrichting, verwerving of beheer;

— Principes voor de toepassing van instrumenten via projecten, plannen en programma's.

Bij de uitwerking van de verschillende bepalingen van het uitvoeringsbesluit werd uitgegaan van de door de Vlaamse Regering goedgekeurde conceptnota's.

3. Vormgeving van het uitvoeringsbesluit

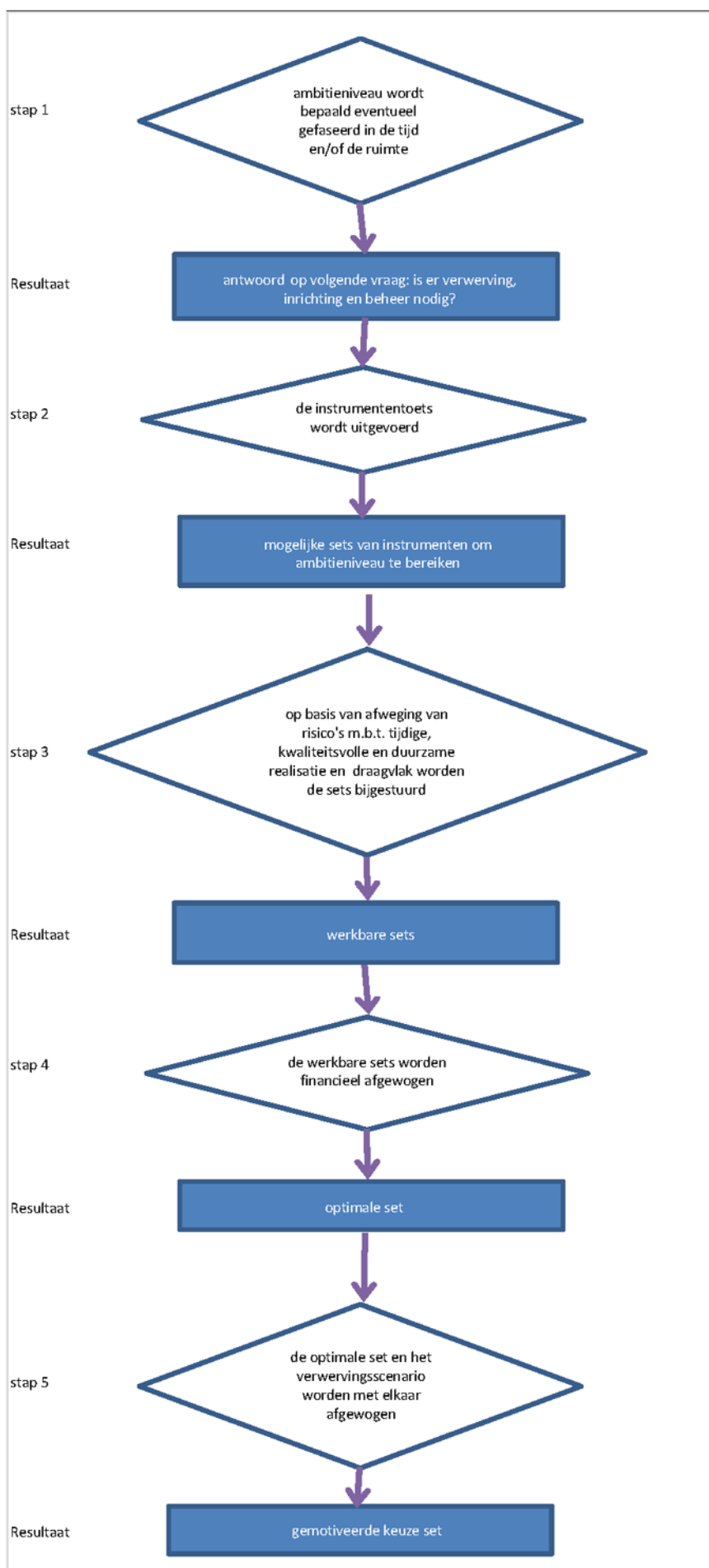
Het ontwerp van besluit is naar analogie met het decreet betreffende de landinrichting, opgedeeld in 7 delen.

Deel 1. Algemene bepalingen

1. Inzet van instrumenten en afwegingskader

Het afwegingskader is in de eerste plaats een methode om een gemotiveerde keuze van optimale mix van instrumenten mogelijk te maken.

De volgende 5 stappen worden doorlopen.

De volgende opeenvolgende stappen worden doorlopen in de afweging voor de inzet en de al dan niet gecombineerde toepassing van instrumenten voor inrichting, verwerving of beheer ter realisatie van een landinrichtingsproject of een project, plan of programma, als vermeld in artikel 4.1.1. van het decreet:

1° het resultaat dat wordt beoogd in termen van tijdige, kwaliteitsvolle en duurzame realisatie, eventueel gefaseerd in de tijd of de ruimte, wordt gedefinieerd. Deze handeling laat toe om te bepalen of de inzet van instrumenten voor dwingende verwerving, inrichting of beheer nodig zijn om tot het beoogde resultaat te komen;

2° de mogelijke toepassing van de instrumenten voor verwerving, inrichting of beheer waarmee het beoogde resultaat kan bereikt worden, wordt onderzocht. Ook de toepassing van de andere instrumenten voor inrichting, verwerving en beheer dan de instrumenten, vermeld in deel 2 van het decreet, die mogelijk zijn op grond van andere Vlaamse regelgeving, wordt mee onderzocht. Het resultaat van dit onderzoek is een overzicht van mogelijke combinaties van instrumenten die kunnen ingezet worden;

3° de mogelijke combinaties van in te zetten instrumenten voor inrichting, verwerving of beheer worden verder afgewogen op basis van vier criteria. Deze criteria zijn de tijdige realisatie, de kwaliteitsvolle realisatie, de duurzame realisatie en het draagvlak voor de inzet van die instrumenten. Het resultaat van deze afweging is een overzicht van werkbare combinaties van instrumenten die kunnen ingezet worden;

4° de werkbare combinaties van in te zetten instrumenten voor inrichting, verwerving of beheer, worden financieel afgewogen op basis van de kostprijs voor de overheid van de inzet van instrumenten voor inrichting, verwerving en beheer. Het resultaat van deze afweging is een optimale combinatie van in te zetten instrumenten voor inrichting, verwerving of beheer.

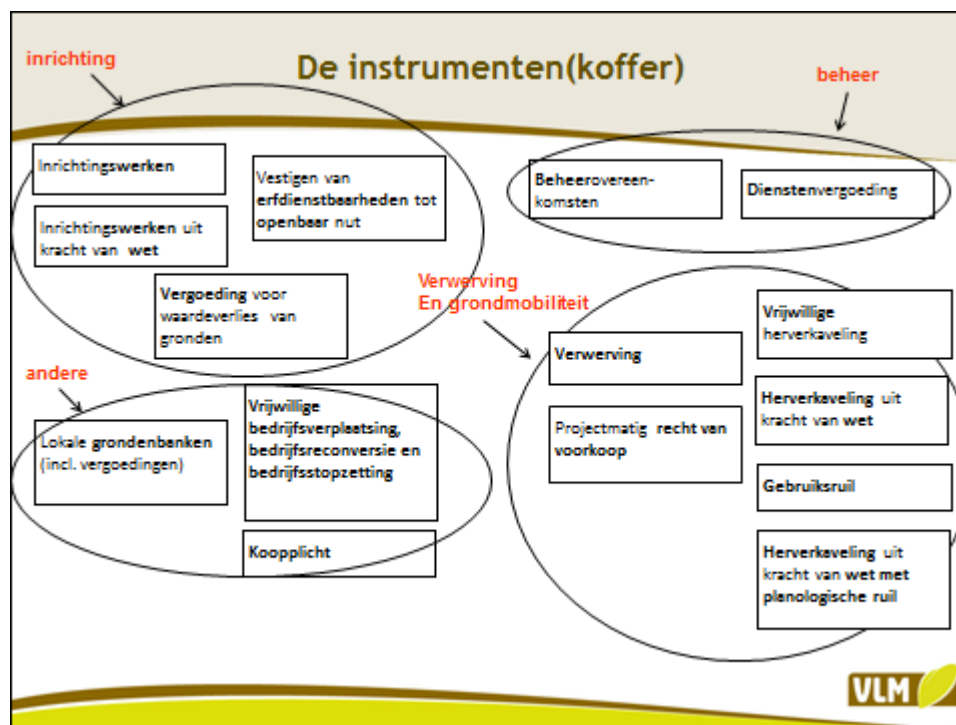
5° de optimale combinatie van in te zetten instrumenten voor inrichting, verwerving of beheer wordt vergeleken met de totale kostprijs voor de overheid bij verwerving. Uit deze afweging kan blijken dat dwingende verwerving door de overheid nodig is, waarna handeling 2° wordt hernomen. In de bepaling van de totale kostprijs wordt ook rekening gehouden met de verloren inkomsten voor de overheid.

2. Werkingsmiddelen

Voor taken die de VLM uitoefent ter voorbereiding of ter uitvoering van een inrichtingsnota of een beheersvisie worden werkingsmiddelen betaald aan de VLM.

Deel 2. Bepalingen met betrekking tot de instrumenten en de organisatie

1. De instrumenten

Inrichtingswerken

In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt bepaald welke inrichtingswerken worden uitgevoerd en welke van deze inrichtingswerken uit kracht van wet zullen worden uitgevoerd. Als inrichtingswerken uit kracht van wet zullen worden uitgevoerd dan worden de kadastrale gegevens van de percelen waarop inrichtingswerken uit kracht van wet zullen worden uitgevoerd alsook de beschrijving van de uit te voeren werken opgenomen in het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. Inrichtingswerken uit kracht van wet kunnen enkel uitgevoerd worden door de departementen en agentschappen van de Vlaamse overheid, de provincies, gemeenten en publiekrechtelijke rechtspersonen. Natuurlijke personen kunnen dus nooit inrichtingswerken uit kracht van wet uitvoeren. Natuurlijke personen kunnen wel inrichtingswerken op eigen gronden uitvoeren, met eventueel subsidies voor deze werken, wanneer deze werken opgenomen zijn in een landinrichtingsplan.

Inrichtingswerken uit kracht van wet kunnen werken zijn die verband houden met landschapszorg, natuurontwikkeling, recreatie, natuureducatie, waterhuishouding, milieuverbeteringen, natuurtechnische milieubouw, het verbeteren van de landbouwstructuur, conservering van archeologische en cultuurhistorische overblijfselen, alsook werken aan wegen en wegenpatroon en grondwerken. Inrichtingswerken uit kracht van wet worden steeds uitgevoerd tot openbaar nut. Als het inrichtingswerk aanleiding geeft tot schade dan wordt een vergoeding voor waardeverlies van gronden uitgekeerd. De instandhouding van het inrichtingswerk uit kracht van wet kan verzekerd worden via het vestigen van een erfdienstbaarheid tot openbaar nut.

Vestigen van erfdiensbaarheden tot openbaar nut

Het decreet voorziet in twee soorten erfdiensbaarheden tot openbaar nut:

— erfdiensbaarheden tot openbaar nut die gericht zijn op de instandhouding van inrichtingswerken uit kracht van wet;

— erfdiensbaarheden tot openbaar nut die gericht zijn op landschapszorg, natuurontwikkeling, recreatie, mobiliteit, natuureducatie, waterhuishouding, milieuverbeteringen, verbeteringen aan de landbouwstructuur of conservering van archeologische en cultuurhistorische overblijfselen. Dit zijn de 'andere' erfdiensbaarheden.

In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt bepaald welke erfdiensbaarheden tot openbaar nut er zullen worden gevestigd en welke van deze erfdiensbaarheden tot openbaar nut gericht zijn op de instandhouding van inrichtingswerken uit kracht van wet. Als 'andere' erfdiensbaarheden tot openbaar nut zullen worden gevestigd dan worden de kadastrale gegevens van de percelen waarop erfdiensbaarheden tot openbaar nut zullen worden gevestigd, alsook de beschrijving van de erfdiensbaarheid opgenomen in het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. De vestiging wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. De vestiging van de erfdiensbaarheden tot openbaar nut die gericht zijn op de instandhouding van inrichtingswerken uit kracht van wet wordt afzonderlijk bekendgemaakt na uitvoering de het inrichtingswerk. Diegene die het landinrichtingsplan of inrichtingsnota heeft vastgesteld, stelt na uitvoering van de inrichtingswerken uit kracht van wet vast welke erfdiensbaarheden tot openbaar nut gevestigd worden en op welke kadastrale percelen deze erfdiensbaarheden gevestigd worden.

Als de vestiging van 'andere' erfdiensbaarheid tot openbaar nut, aanleiding geeft tot schade dan wordt een vergoeding voor waardeverlies van gronden uitgekeerd.

Vergoeding voor waardeverlies van gronden

Deze vergoeding betreft een compenserende vergoeding die de instantie of de persoon volgens het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota, verschuldigd is aan een eigenaar (een eigenaarsvergoeding ingevolge inrichtings- of beheersvoorschriften) en/of gebruiker (een gebruikersvergoeding ingevolge inrichtings- of beheersvoorschriften) voor een daling van venale waarde of gebruikswaarde als gevolg van een inrichtingswerk uit kracht van wet of de vestiging van een erfdiensbaarheid tot openbaar nut.

Er is geen vergoeding verschuldigd voor erfdiensbaarheden tot openbaar nut die gericht zijn op de instandhouding van inrichtingswerken uit kracht van wet, omdat reeds een vergoeding werd toegekend voor het inrichtingswerk uit kracht van wet zelf. Op die manier wordt het uitbetalen van dubbele compensaties vermeden.

De procedure verloopt via de landcommissie, die hier optreedt als een 'vergoedingencommissie'. De landcommissie bepaalt na het ontstaan van de schade, dus na uitvoering van het inrichtingswerk of de vestiging van de erfdiensbaarheid, de vergoeding. De landcommissie wordt over het ontstaan van schade in kennis gesteld door de instantie of de persoon die belast is met de uitvoering van het inrichtingswerk uit kracht van wet. In het geval een vergoeding verschuldigd is voor een erfdiensbaarheid, dan stelt de VLM de landcommissie in kennis van de vestiging van de erfdiensbaarheid uit kracht van wet.

Een eigenaar wordt vergoed voor 80 % van het verlies aan venale waarde. Een gebruiker wordt vergoed voor het verlies aan gebruikswaarde, op basis van een berekening van het verschil in financiële gebruikswaarde. De berekening van verlies van de financiële gebruikswaarde is gebaseerd op een berekend aandeel van de onteigeningsvergoeding voor gebruikers en dus op basis van reële gederfde inkomsten of opbrengsten en landbouweconomische bedrijfsgegevens. De berekeningswijzen zijn opgenomen bij de principes rond inhoudelijke integratie in de door de Vlaamse Regering op 20 december 2013 goedgekeurde conceptnota "Harmonisering van de compenserende vergoedingen die door de overheid worden uitbetaald om de beperkende of nadelige gevolgen op het grondgebruik in brede zin door beleidsdoelstellingen en verplichte inrichting- en beheermaatregelen te vergoeden".

De landcommissie maakt een berekening van de vergoeding, deelt deze mee aan de rechthebbenden die dertig dagen de tijd hebben om bezwaar in te dienen over de hoogte van de vergoeding. Na behandeling van de bezwaren stelt de landcommissie de vergoedingen definitief vast en worden de eigenaars en gebruikers hiervan in kennis gesteld. Binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving betaalt de landcommissie deze vergoeding uit.

Beheerovereenkomsten

In het landinrichtingsplan, de inrichtingsnota of de beheervisie wordt bepaald welke beheermaatregelen gewenst zijn alsook het gebied waarbinnen de beheermaatregelen gewenst zijn. Een beheerovereenkomst kan worden gesloten met een gebruiker of een groep van gebruikers als ten gevolge gewenst beheer, maatregelen op vlak van beheer gewenst zijn. Een beheerovereenkomst kan worden gesloten voor meerdere beheermaatregelen, op voorwaarde dat ze elkaar aanvullen en onderling verenigbaar zijn. Een beheerovereenkomst kan verder pas gesloten worden als de gebruiker of groep van gebruikers er zich toe verbindt zich te onderwerpen aan de controle van de naleving van de overeenkomst. Een beheerovereenkomst kan vervoegd worden beëindigd wegens overmacht of uitzonderlijke omstandigheid.

De VLM berekent de beheervergoeding. De administratieve overheid die de beheerovereenkomst sluit is belast met de controle.

Op vraag van de administratieve overheid die de beheerovereenkomst sluit, kan de VLM ook de beheervergoeding uitbetalen.

Dienstenvergoedingen

In het landinrichtingsplan, de inrichtingsnota of de beheervisie wordt bepaald welke bijkomende diensten gewenst zijn alsook het gebied waarbinnen de bijkomende diensten gewenst zijn. Een dienstenvergoeding kan worden toegekend aan een gebruiker of een groep van gebruikers als ten gevolge van opgelegde inrichting of beheer een bijkomende dienst op het vlak van beheer gewenst is. Wanneer de gebruiker deze dienst levert, dan heeft hij recht op de dienstenvergoeding. Er moet geen overeenkomst worden gesloten zoals bij de beheerovereenkomst. Het opleggen van de verplichte inrichting of het beheer zelf valt dus buiten dit instrument.

Een jaarlijkse dienstenvergoeding kan worden toegekend voor meerdere diensten, op voorwaarde dat ze elkaar aanvullen en onderling verenigbaar zijn. Een dienstenvergoeding kan worden uitbetaald op voorwaarde dat de aanvrager van de dienstenvergoeding zich er toe verbindt, bij de aanvraag, zich te onderwerpen aan de controle.

De VLM berekent de dienstenvergoeding. De instantie die de dienstenvergoeding toekent, is belast met de controle.

Op vraag van de instanties of personen die de dienstenvergoeding toekennen kan de VLM de dienstenvergoeding ook uitbetalen.

Recht van voorkoop

In het landinrichtingsplan wordt bepaald binnen welke kadastrale zones het recht van voorkoop geldt, alsook gedurende welke termijn het recht van voorkoop geldt. Voor aanbiedingen van goederen gelegen in het landinrichtingsplan oefent de Vlaamse Grondenbank in eigen naam en voor eigen rekening dit voorkooprecht uit.

In de inrichtingsnota wordt bepaald binnen welke kadastrale zones het recht van voorkoop geldt, welke administratieve overheid de begunstigde is en gedurende welke termijn het recht van voorkoop geldt.

De kadastrale gegevens waarop het recht van voorkoop van toepassing is en de vermelding dat het recht van voorkoop aangeboden moet worden aan de Vlaamse Grondenbank worden opgenomen in het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota.

De procedure verloopt via de Vlaamse Grondenbank. Het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkooprechten is van toepassing op dit recht van voorkoop.

Herverkaveling uit kracht van wet

In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota worden de kadastrale gegevens van het gebied aangeduid waar herverkaveling uit kracht van wet zal worden uitgevoerd.

De bepaling over de duur van de jachtovereenkomsten met aanduiding van de kadastrale gegevens van het gebied wordt opgenomen in het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. Het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota treden in werking veertien dagen na de bekendmaking van het besluit.

Vergoedingen bij lokale grondenbanken

In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt het gebied bepaald, alsook de vergoedingen aan eigenaar en gebruiker binnen het gebied.

Vergoedingen bij lokale grondenbanken kunnen worden toegekend aan een eigenaar of een gebruiker als er een dwingende verwerving bestaat van een zone binnen een landinrichtingsproject of een project, plan of programma.

De procedure verloopt via de Vlaamse Grondenbank via het sluiten van een overeenkomst. De overeenkomst lokale grondenbank, die na vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota, tussen de Vlaamse Grondenbank en één of meerdere administratieve overheden wordt gesloten, bevat minstens de voorwaarden en de termijnen waarbinnen de vergoedingen kunnen worden toegekend.

Vrijwillige bedrijfsverplaatsing

De vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing kan aangevraagd worden binnen de afbakening van het gebied waarvoor het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt opgemaakt. In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt bepaald, als aan alle voorwaarden voldaan is, welke entiteit de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing en de eventuele bijhorende aankoopprijs verschuldigd is. De aanvrager moet een bedrijf uitbaten in hoofdberoep en het bedrijf moet over de noodzakelijke vergunningen beschikken.

De procedure verloopt via de landcommissie. De aanvraag voor een vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing moet worden aangevraagd bij de landcommissie voor het verstrijken van de termijn van vijf jaar die ingaat vanaf de inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. De landcommissie gaat in eerste instantie na of de aanvraag volledig is. Hiervoor heeft de landcommissie drie maanden de tijd. De landcommissie brengt de aanvrager in kennis van de volledigheid van het dossier. In tweede instantie beslist de landcommissie voor welke onderdelen van het bedrijf de aanvrager in aanmerking komt voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing en welke onderdelen er zullen worden aangekocht en dit binnen een termijn van zes maanden na kennisgeving van de volledigheid van het dossier. De landcommissie brengt de aanvrager, na akkoord van de entiteit die de vergoeding en de eventuele bijhorende aankoopprijs verschuldigd is, in kennis van deze beslissing. Vervolgens gaat de landcommissie over tot de berekening van de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing en de aankoopprijs binnen een termijn van vier maanden na de kennisgeving over de beslissing. De vergoeding voor bedrijfsverplaatsing bestaat uit een vergoeding voor het verlies van het gebruik van de onroerende goederen en een vergoeding voor de directe en indirecte kosten en investeringen die verbonden zijn met de vrijwillige bedrijfsverplaatsing als som van een forfaitaire en niet forfaitaire vergoeding. De berekening van de aankoopprijs is gebaseerd op de vergoedingsregels die gelden voor onteigening ten algemene nutte. De landcommissie brengt de aanvrager in kennis van de vergoeding en de aankoopprijs. Deze kennisgeving geldt aan aanbod. Na deze kennisgeving deelt de aanvrager binnen een termijn van zes maanden mee of hij het aanbod al dan niet aanvaardt. Het aanbod kan worden betwist bij de VLM. De landcommissie brengt de entiteit die de vergoeding en de eventuele aankoopprijs verschuldigd is in kennis van het akkoord van de aanvrager met het aanbod. In principe koopt de entiteit die de bijhorende aankoopprijs verschuldigd is, in eigen naam en voor eigen rekening de goederen aan. Liggen de goederen binnen een landinrichtingsplan, dan koopt de Vlaamse Grondenbank de goederen aan in naam en voor rekening van de entiteit die de aankoopprijs verschuldigd is. De landcommissie betaalt de vergoeding voor bedrijfsverplaatsing uit nadat een aanvraag tot betaling werd ingediend. De aanvrager voegt de nodige bewijsstukken toe.

Vrijwillige bedrijfsstopzetting

De vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting kan aangevraagd worden binnen de afbakening van het gebied waarvoor het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt opgemaakt. In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt bepaald, als aan alle voorwaarden voldaan is, welke entiteit de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting en de eventuele bijhorende aankoopprijs verschuldigd is. Bovenop de voorwaarden geformuleerd bij de vrijwillige bedrijfsverplaatsing, komen nog de voorwaarden dat de leeftijd van de aanvrager tussen de 55 en 65 jaar ligt en dat de aanvrager alle commerciële activiteiten op het bedrijf stopzet.

De procedure verloopt via de landcommissie en is gelijklopend als de procedure bij de vrijwillige bedrijfsverplaatsing. De vergoeding voor bedrijfsstopzetting bestaat uit een vergoeding voor het verlies van het gebruik van de onroerende goederen en een vergoeding voor de directe en indirecte kosten en inkomensverlies die gepaard gaan met de vrijwillige bedrijfsstopzetting als vermenigvuldiging van het jaarlijks brutosaldo van de op het bedrijf aanwezige teelten en dieren met het verschil tussen 65 en de leeftijd van de aanvrager. De berekening van de aankoopprijs is gebaseerd op de vergoedingsregels die gelden voor onteigening ten algemene nutte.

Vrijwillige bedrijfsreconversie

De vergoeding voor vrijwillige bedrijfsreconversie kan aangevraagd worden binnen de afbakening van het gebied waarvoor het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt opgemaakt. In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt bepaald, als aan alle voorwaarden voldaan is, welke entiteit de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsreconversie en de eventuele bijhorende aankoopprijs verschuldigd is. Er kan gekozen worden voor drie verschillende vormen van bedrijfsreconversie. een gedeeltelijke stopzetting is één vorm, dat valt onder de vorm 'past zijn bedrijfsvoering aan zodat de doelstellingen van het landinrichtingsproject of het project, plan of programma worden gerealiseerd'. Bij de andere twee reconversievormen wordt grond ingeleverd.

De procedure verloopt via de landcommissie en is gelijklopend als de procedure bij de vrijwillige bedrijfsverplaatsing. De vergoeding voor bedrijfsreconversie bestaat uit een vergoeding voor het verlies van het gebruik van de onroerende goederen en een vergoeding voor de directe en indirecte kosten en investeringen die verschillend berekend wordt afhankelijk van de reconversievorm. De berekening van de aankoopprijs is gebaseerd op de vergoedingsregels die gelden voor onteigening ten algemene nutte.

Koopplicht

De koopplicht geldt binnen de afbakening van het gebied waarvoor het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt opgemaakt. In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt bepaald welke entiteit tot koopplicht verplicht is.

De eigenaar van een onroerend goed kan de koopplicht inroepen als de waardevermindering ernstig is of de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt. Als het onroerend goed voor meer dan 80 % gelegen is binnen het gebied waar de koopplicht geldt, dan kan de eigenaar de koopplicht inroepen voor het gehele onroerend goed.

De procedure verloopt via de Vlaamse Grondenbank. De aanvraag tot koopplicht moet worden ingediend bij de Vlaamse Grondenbank voor het verstrijken van de termijn van vijf jaar die ingaat vanaf de inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. De Vlaamse Grondenbank bezorgt de aanvraag aan de behandelende entiteit. In geval van landinrichting is de behandelende entiteit de Vlaamse Grondenbank. In geval van een project, plan of programma kan de behandelende entiteit de Vlaamse Grondenbank zijn, als de Vlaamse Regering dit zo beslist heeft. De behandelende entiteit gaat in eerste instantie na of de aanvraag volledig is. Hiervoor heeft de behandelende entiteit drie maanden de tijd. De behandelende entiteit brengt de aanvrager in kennis van de volledigheid van het dossier. In tweede instantie beslist de behandelende entiteit of er zal worden overgegaan tot de gedwongen aankoop binnen een termijn van zes maanden na kennisgeving van de volledigheid van het dossier. De behandelende entiteit brengt de aanvrager in kennis van deze beslissing. Vervolgens gaat de behandelende entiteit over tot de berekening van de aankoopprijs binnen een termijn van vier maanden na de kennisgeving over de beslissing. De berekening van de aankoopprijs is gebaseerd op de vergoedingsregels die gelden voor onteigening ten algemene nutte. De behandelende entiteit brengt de aanvrager in kennis van de aankoopprijs. Deze kennisgeving geldt aan aanbod. Na deze kennisgeving deelt de aanvrager binnen een termijn van zes maanden mee of hij het aanbod al dan niet aanvaardt.

De vastgestelde aankoopprijs kan worden betwist bij de bevoegde rechtbank.

Samenvattende tabel berekening of percentages van vergoedingen:

	Berekening of percentages en berekening naar analogie met	Procedure naar analogie met	Percentages of bedragen
Eigenaarsvergoeding voor waardeverlies van gronden	Kapitaalschade	Conceptnota 'harmonisering van de vergoedingen'	80 % van het verschil in eigendoms waarde
Gebruikersvergoeding voor waardeverlies van gronden	Gebruikerscompensatie	Conceptnota 'harmonisering van de vergoedingen'	Volgens formule
Beheervergoeding	Beheerovereenkomsten PDPO	Beheerovereenkomsten	Volgens formule
Dienstenvergoeding	Beheerovereenkomsten PDPO	Vergoedingen natuur	Volgens formule
Vergoedingen lokale grondenbanken; vergoeding aan de eigenaar bij verkoop	Beslist flankerend beleid	Grondenbankovereenkomsten	Maximaal 20 % van de venale waarde
Vergoedingen lokale grondenbanken: vergoeding aan de gebruiker voor beëindiging gebruik	Beslist flankerend beleid	Grondenbankovereenkomsten	Maximaal 2000 euro
Vergoedingen lokale grondenbanken: vergoeding aan eigenaar voor aanvaarden nieuwe pachtovereenkomst	Beslist flankerend beleid	Grondenbankovereenkomsten	Maximaal 20 % van de venale waarde
Vergoeding vrijwillige bedrijfsverplaatsing	Vrijstellingsverordening (EG) nr 1857/2006 en eigen berekeningen op basis van uitgevoerde bedrijfsverplaatsingen	Koopplicht (maar bij de landcommissie)	1,75 % op kostprijs herinrichting Maximaal 40 % op het verschil in waarde voor zelfde productiecapaciteit
Vergoeding vrijwillige bedrijfsstopzetting	Vrijstellingsverordening (EG) nr 1857/2006	Koopplicht (maar bij de landcommissie)	Jaarlijks bruto saldo vermenigvuldigd met het verschil tussen 65 en de leeftijd aanvrager
Vergoeding vrijwillige bedrijfsreconversie	Beslist flankerend beleid	Koopplicht (maar bij de landcommissie)	Maximaal 1750 of 2000 euro per overgedragen ha Maximaal 40 % van de gedane investeringen
Koopplicht	Koopplicht IWB, Natuur	Koopplicht IWB, Natuur	Aankoopprijs

2. De landcommissie

Per provincie wordt een landcommissie opgericht. De landcommissies vervullen opdrachten in het kader van de instrumenten herverkaveling uit kracht van wet, herverkaveling uit kracht van wet met planologische ruil, vergoeding voor waardeverlies van gronden, vrijwillige bedrijfsverplaatsing, bedrijfsstopzetting en bedrijfsreconversie.

Deel 3. De toepassing van de instrumenten via landinrichtingsprojecten

1. De landinrichtingsprojecten

Onderzoek naar de opportuniteit en de haalbaarheid van landinrichtingsprojecten en de instelling van landinrichtingsprojecten

Een landinrichtingsproject kan overwogen worden om een antwoord te bieden op een vraag naar inrichting of beheer van de open ruimte. Deze vraag kan komen van verschillende partners die actief zijn in de open ruimte.

Stap 1: De minister beslist om een onderzoek naar de opportuniteit en de haalbaarheid van een landinrichtingsproject te voeren.

Stap 2: De VLM krijgt hiervoor de opdracht en voert het onderzoek uit. Het onderzoek naar de opportuniteit en de haalbaarheid resulteert in een voorstel van landinrichtingsproject. Dit voorstel van landinrichtingsproject bevat de doelstellingen van het project, de gebiedsafbakening, een niet-limitatief overzicht van de bij de uitvoering van het landinrichtingsproject betrokken partners en een raming van de kosten met een indicatie van de wijze van financiering, alsook een raming van de subsidies landinrichting die men verwacht uit te keren.

Op het voorstel van landinrichtingsproject wordt het advies uitgebracht door de programmacommissie.

Stap 3: De VLM kan op basis van dit advies het voorstel van landinrichtingsproject aanpassen.

Stap 4: De dienst bezorgt alle stukken (onderzoek naar haalbaarheid met aangepast voorstel van landinrichtingsproject, het advies van de programmacommissie, wijze waarop de VLM heeft rekening gehouden met het advies) aan de minister, aan het college van burgemeester en schepenen en aan de deputatie.

Stap 5: De Vlaamse Regering keurt het voorstel van landinrichtingsproject goed en stelt het project in.

Stap 6: De VLM maakt de beslissing van de Vlaamse Regering over aan het college van burgemeester en schepenen, de deputatie en de programmacommissie.

2. De programmacommissie

De programmacommissie werkt op het niveau van het Vlaams Gewest. In de programmacommissie zijn alle bevoegdheden vertegenwoordigd die bij de landinrichting kunnen worden betrokken.

3. De landinrichtingsplannen

De opmaak, vaststelling en uitvoering van landinrichtingsplannen

Dit besluit voorziet de procedure voor de opmaak en vaststelling van landinrichtingsplannen.

Stap 1: Een landinrichtingsplan wordt opgemaakt door de VLM onder begeleiding van de planbegeleidingsgroep die zo het landinrichtingsplan stuurt.

Stap 2: De adviesprocedure inzake landinrichtingsplannen verloopt via de bestendige deputatie en het college van burgemeester en schepenen. Het college van burgemeester en schepenen organiseert een openbaar onderzoek.

Het openbaar onderzoek wordt ook laagdrempelig aangekondigd, zoals onder meer op de website van de gemeente en de initiatiefnemer.

Het college van burgemeester en schepenen bezorgt de opmerkingen en bezwaren die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek aan de VLM binnen een termijn van drie maanden nadat het college van burgemeester en schepenen het landinrichtingsplan hebben ontvangen.

Het college van burgemeester en schepenen en de deputatie kunnen advies verlenen aan de VLM over het landinrichtingsplan.

Stap 3: De VLM kan op basis van de adviezen het landinrichtingsplan aanpassen, nadat het voorstel tot aanpassing is voorgelegd aan de planbegeleidingsgroep.

Stap 4: De dienst bezorgt alle stukken (aangepast landinrichtingsplan, verslag planbegeleidingsgroep, opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, de adviezen en de instemmingen) aan de minister.

Stap 5: De minister stelt het landinrichtingsplan vast. Als het landinrichtingsplan ook betrekking heeft op de bevoegdheden die niet toegewezen zijn aan de minister, dan wordt het landinrichtingsplan vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Stap 6: De VLM maakt het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan bekend in het *Belgisch Staatsblad* minstens als de toepassing van een aantal instrumenten aan de orde is en bezorgt het landinrichtingsplan en het besluit tot vaststelling aan de instanties en personen die belast zijn met de uitvoering, de gemeente en de provincie en de planbegeleidingsgroep. Het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan dient evenzeer bekend gemaakt te worden op de website van de gemeente en de VLM.

Stap 7: De VLM maakt het besluit van de voltooiing van het landinrichtingsplan bekend in het *Belgisch Staatsblad*. De voltooiing moet worden vastgesteld als de vrijwillige bedrijfsverplaatsing, de vrijwillige bedrijfsstopzetting, de vrijwillige bedrijfsreconversie of de koopplicht werden ingezet.

De planbegeleidingsgroepen

Een planbegeleidingsgroep wordt per landinrichtingsproject voorzien specifiek op maat en in functie van het bedoelde landinrichtingsproject. De planbegeleidingsgroep bepaalt welke landinrichtingsplannen er binnen een landinrichtingsproject zullen worden opgemaakt en ondersteunt de VLM bij de opmaak van de landinrichtingsplannen. Een landinrichtingsplan bevat steeds de instrumentenafweging. Hierdoor ondersteunt de planbegeleidingsgroep eveneens de VLM bij de instrumentenafweging. Na het openbaar onderzoek past de VLM slechts het landinrichtingsplan aan, nadat het voorstel tot aanpassing ten gevolge het openbaar onderzoek, is voorgelegd aan de planbegeleidingsgroep. Het verslag van de planbegeleidingsgroep over het voorstel tot aanpassing van het landinrichtingsplan, wordt mee overgemaakt aan de Minister. De minister beslist over de samenstelling van elke planbegeleidingsgroep en beschikt daarvoor best over voldoende ruimte om tot een optimale samenstelling te komen.

4. Subsidies

Procedure voor indienen en vaststellen van uitvoeringsinitiatieven

Op voorstel van de planbegeleidingsgroep doet de VLM een oproep voor het indienen van projectvoorstellen voor uitvoeringsinitiatieven. 'Uitvoeringsinitiatieven' kunnen heel breed zijn, om reden van het doel van de inzet van deze uitvoeringsinitiatieven. Draagvlak creëren is hierbij een belangrijk doel waarbij de bottom-up aanpak en de creativiteit van de projectindieners voorop staan, uiteraard altijd binnen de doelstellingen van het landinrichtingsproject.

De planbegeleidingsgroep bepaalt de termijn waarbinnen de projectvoorstellen ingediend moeten zijn. De VLM gaat na of de projectvoorstellen voldoen aan de voorwaarden. De minister neemt de beslissing over de projectvoorstellen.

Bepalingen over de aanvraag, de toekenning, de aanwending en de verantwoording van subsidies

Iedere aanvraag van subsidie wordt ingediend bij de dienst. De VLM kan degene die de subsidie aanvraagt bijstaan bij de aanvraag van de subsidie. De minister beslist over de toekenning van de subsidie.

Subsidies kunnen worden toegekend voor:

- De voorbereiding van landinrichtingsplannen
- Uitvoeringsinitiatieven
- Inrichtingswerken
- Vergoedingen bij lokale grondenbanken
- Grondverwerving
- Vergoeding voor waardeverlies van gronden
- Opmaak van een onderhoudsplan
- Beheerovereenkomsten
- Dienstenvergoedingen
- Vrijwillige bedrijfsverplaatsing, bedrijfsstopzetting, bedrijfsreconversie

Bepalingen inzake sancties en uitbetaling van subsidies

Als de dienst oordeelt dat de aanwending van de subsidie verantwoord is, gaat de dienst over tot uitbetaling van de subsidie.

Als wordt vastgesteld dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidie niet worden nageleefd, moet de begunstigde de subsidie onmiddellijk terugbetalen.

Staatsteun

De toegekende subsidies moeten voldoen aan de communautaire regelgeving. Hiermee wordt de regeling met betrekking tot de staatsteun bedoeld.

Staatsteun kan enkel nadat deze aangemeld en goedgekeurd is door Europa. Hierop zijn er een aantal uitzonderingen zijnde: de de minimis regeling, de groepsvrijstelling en de vergoeding voor diensten van algemeen economisch belang.

— *De de minimis regeling: onder bepaalde voorwaarden kan steun, tot een bepaald bedrag, uitgekeerd worden zonder problemen. Er bestaan verschillende de minimis bedragen. De reguliere de minimis bedraagt 200.000 euro; voor landbouw 15.000 euro. Voor DAEB (diensten van algemeen economisch belang) bedraagt het plafond 500.000 euro.*

— *Groepsvrijstellingen: Europa heeft een aantal categorieën steun opgesomd, de, mits voldaan (EG n is aan bepaalde voorwaarden, niet aangemeld moeten worden (vrijstellingsverordening (EG) nr. 1857/2006 van de Commissie betreffende en de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op staatsteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001)*

— *Vergoeding voor diensten van algemeen economisch belang (DAEB's): dergelijke vergoedingen worden niet aanzien als staatsteun, op voorwaarde dat er aan de ALTMARK voorwaarden is voldaan. (besluit van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatsteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen)*

Indien de maatregel onder één van deze uitzondering valt dan dient niet aangemeld te worden.

Er is een toetsing gebeurt van de ontworpen regeling aan de Europese staatsteunregels. De ontworpen regeling kan onder de hierboven vernoemde uitzonderingen gecatalogeerd worden (zowel de de minimis als DAEB). Indien blijkt dat de maatregel niet voldoet aan de voorwaarden van de uitzonderingen, dan wordt de maatregel alsnog aangemeld.

Samenvattende tabel: het subsidiepercentage per subsidieregeling en begunstigde

Belgisch Staatsblad dd 22-10-2014
http://www.emis.vito.be

	Provincies, gemeenten	3.3.8, 3.3.9	3.3.8	Provincies, gemeenten, privaatrechtelijke rechtspersonen beheer of bescherming landschap	VLM
Onderafdeling 2: Voorbereiding LI plannen				Max 70 % (Minister bepaalt %)	Max 100 % (Minister bepaalt % ten laste van derden)
Onderafdeling 3: Uitvoeringsinitiatieven		Max 50 % (Minister bepaalt % als er nog geen landinrichtingsplan is vastgesteld)			
Onderafdeling 4: Inrichtingswerken		Max 70 %			Voor werken uitgevoerd door het agentschap: max. 100 % op gronden VI. overheid; max. 70 % op prov. gem. gronden of op gronden in eigendom van 3.3.9.
Onderafdeling 5: Vergoedingen lokale grondenbanken			Max. 50 %		
Onderafdeling 6: Grondverwerving	Max. 50 %				Voor gronden die het agentschap verwerft: max 100 % voor gronden VI overheid; max.50 % op prov. gem. gronden

Onderafdeling 7: Vergoedingen waardeverlies gronden; Onderafdelingen 11, 12 en 13: Vergoedingen bedrijfsverplaatsing, bedrijfsstopzetting, bedrijfsreconversie			Max. 50 %		Voor activiteit die het agentschap uitvoert: max. 100 % activiteit wordt uitgevoerd op vraag van VLM; 50 % als activiteit wordt uitgevoerd op vraag van 3.3.8
Onderafdeling 8: Opmaak onderhoudsplan		Max. 70 %			Voor onderhoudsplan dat het agentschap opmaakt: max. 100 % onderhoudsplan opgevoerd op vraag van VLM; max. 70 % onderhoudsplan op vraag van 3.3.8. en 3.3.9
Onderafdeling 9: Beheerovereenkomsten	Max. 50 %				Voor BO's gesloten met het agentschap: max. 100 % op vraag van VLM; max. 50 % op vraag van prov, gem
Onderafdeling 10: Dienstenvergoeding	Max. 50 %				Voor dienstenvergoeding aangegaan met het agentschap: max. 100 % op vraag van VLM; max. 50 % op vraag van prov, gem

Voor uitvoering van Vlaams beleid op gronden van Vlaamse overheid kan tot 100 % gesubsidieerd worden. Van andere partners wordt een financiële bijdrage verwacht om hen te responsabiliseren en betere garanties te hebben, vandaar het lager subsidiepercentage.

De percentages werden vastgesteld naar analogie met de huidige subsidieregeling. Het betreft maximale percentages. Het werkelijke percentage wordt vastgesteld in het landinrichtingsplan of door de minister indien er nog geen landinrichtingsplan is vastgesteld. Uit de praktijk blijkt dat dit meestal de maximum percentages zijn voor wat betreft de begunstigen 3.3.8 en 3.3.9. Enkel voor wat betreft begunstigde VLM (op gronden Vlaamse overheden) wordt onderhandeld met de andere Vlaamse overheden zodat de percentages gereduceerd kunnen worden.

Deel 4. De toepassing van de instrumenten via projecten, plannen of programma's

Het besluit Vlaamse Regering voorziet de procedure voor de opmaak en vaststelling van inrichtingsnota's en de integratie ervan in een beslissing over het project, plan of programma waarmee ze samenhangen en bepaalt de gevallen wanneer een openbaar onderzoek vereist is. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen inrichtingsnota's bij project, plannen en programma's goedgekeurd door de Vlaamse Regering, door het provinciebestuur of het gemeentebestuur.

Inrichtingsnota's bij project, plannen en programma's goedgekeurd door de Vlaamse Regering

Stap 1: Een inrichtingsnota wordt opgesteld door de Vlaamse initiatiefnemer in overleg met de VLM die op die manier de inhoud van de inrichtingsnota bewaakt. Op vraag van de Vlaamse initiatiefnemer kan de VLM de inrichtingsnota opmaken.

Stap 2: De adviesprocedure inzake inrichtingsnota's verloopt via de bestendige deputatie en het college van burgemeester en schepenen. Het college van burgemeester en schepenen organiseert een openbaar. De inrichtingsnota wordt gedurende dertig dagen ter inzage gelegd in het gemeentehuis. Het openbaar onderzoek wordt ook laagdrempelig aangekondigd, zoals onder meer op de website van de gemeente en de initiatiefnemer.

Het college van burgemeester en schepenen bezorgt de opmerkingen en bezwaren die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek aan de Vlaamse initiatiefnemer binnen een termijn van drie maanden nadat het college van burgemeester en schepenen de inrichtingsnota hebben ontvangen.

Het college van burgemeester en schepenen en de deputatie kunnen advies verlenen aan de Vlaamse initiatiefnemer over de inrichtingsnota.

Stap 3: De Vlaamse initiatiefnemer kan op basis van de adviezen en de opmerkingen en bezwaren uit het openbaar onderzoek de inrichtingsnota aanpassen.

Stap 4: De Vlaamse initiatiefnemer bezorgt alle stukken (aangepast inrichtingsnota, opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, de adviezen en de instemmingen) voor advies aan de VLM. aan de minister. De VLM verleent dit advies binnen een termijn van één maand.

Stap 5: De Vlaamse initiatiefnemer bezorgt de inrichtingsnota aan de minister.

Stap 6: De Vlaamse Regering stelt de inrichtingsnota vast.

Stap 7: De Vlaamse initiatiefnemer maakt het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota bekend in het *Belgisch Staatsblad* minstens als de toepassing van een aantal instrumenten aan de orde is, en bezorgt de inrichtingsnota en het besluit tot vaststelling aan de instanties en personen die belast zijn met de uitvoering, de gemeente en de provincie en de VLM. Het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota dient evenzeer bekend gemaakt te worden op de website van de gemeente en de initiatiefnemer.

Stap 8: De Vlaamse initiatiefnemer maakt het besluit van de voltooiing van het landinrichtingsplan bekend in het *Belgisch Staatsblad*. De voltooiing moet worden vastgesteld als de vrijwillige bedrijfsverplaatsing, de vrijwillige bedrijfsstopzetting, de vrijwillige bedrijfsreconversie of de koopplicht werden ingezet.

Inrichtingsnota's bij project, plannen en programma's goedgekeurd door het provinciebestuur of gemeentebestuur

Deze procedure is zeer gelijklopend als vorige procedure. Stap 5 is anders omdat decretaal vereist is dat bij de toepassing van de instrumenten inrichtingswerken uit kracht van wet, vrijwillige bedrijfsverplaatsing, bedrijfsreconversie, bedrijfsstopzetting, recht van voorkoop, vestigen van erfdienstbaarheden tot openbaar nut, herverkaveling uit kracht van wet, herverkaveling uit kracht van wet met planologische ruil en vergoedingen voor waardeverlies van gronden een machtiging van de Vlaamse Regering vereist is.

Stap 1: Een inrichtingsnota wordt opgemaakt door de deputatie of het college van burgemeester en schepenen in overleg met de VLM die op die manier de inhoud van de inrichtingsnota bewaakt. Op vraag van de deputatie of het college van burgemeester en schepenen kan de VLM de inrichtingsnota opmaken.

Stap 2: De adviesprocedure inzake inrichtingsnota's verloopt via het college van burgemeester en schepenen (bij project, plannen en programma's goedgekeurd door het provinciebestuur) of de deputatie (bij project, plannen en programma's goedgekeurd door het gemeentebestuur). Het college van burgemeester en schepenen organiseert het openbaar onderzoek. De inrichtingsnota wordt gedurende dertig dagen ter inzage gelegd in het gemeentehuis. Het openbaar onderzoek wordt ook laagdrempelig aangekondigd, zoals onder meer op de website van de gemeente en de initiatiefnemer.

Het college van burgemeester en schepenen bezorgt de opmerkingen en bezwaren die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek aan de deputatie (bij project, plannen en programma's goedgekeurd door het provinciebestuur) binnen een termijn van drie maanden nadat het college van burgemeester en schepenen de inrichtingsnota hebben ontvangen.

Het college van burgemeester en schepenen (bij project, plannen en programma's goedgekeurd door het provinciebestuur) of de deputatie (bij project, plannen en programma's goedgekeurd door het gemeentebestuur) kunnen advies verlenen aan respectievelijk de deputatie en het college van burgemeester en schepenen over de inrichtingsnota.

Stap 3: De deputatie of het college van burgemeester en schepenen kan op basis van de adviezen de inrichtingsnota aanpassen.

Stap 4: De deputatie of het college van burgemeester en schepenen bezorgt alle stukken (aangepast inrichtingsnota, opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, de adviezen en de instemmingen) aan de VLM. De VLM keurt binnen een termijn van een maand, die eventueel met een maand kan verlengd worden, de inrichtingsnota al dan niet goed op basis van een beoordeling van het dossier op volledigheid, correctheid en financieel sluitend en brengt de deputatie of het college van burgemeester en schepenen op de hoogte van haar beslissing.

Stap 5: De VLM bezorgt, na haar goedkeuring, de inrichtingsnota aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering verleent machtiging voor de toepassing van de instrumenten. De VLM brengt de deputatie of het college van burgemeester en schepenen op de hoogte van de beslissing van de Vlaamse Regering.

Stap 6: De provincieraad of de gemeenteraad stelt, na de goedkeuring van de VLM en na machtiging van de Vlaamse Regering, de inrichtingsnota vast.

Stap 7: De provincieraad of de gemeenteraad maakt het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota bekend in het *Belgisch Staatsblad* minstens als de toepassing van een aantal instrumenten aan de orde is en bezorgt de inrichtingsnota en het besluit tot vaststelling aan de instanties en personen die belast zijn met de uitvoering, de gemeente of de provincie en de VLM. Het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota dient evenzeer bekend gemaakt te worden op de website van de gemeente en de provincie.

Stap 8: De provincieraad of de gemeenteraad maakt het besluit van de voltooiing van het landinrichtingsplan bekend in het *Belgisch Staatsblad*. De voltooiing moet worden vastgesteld als de vrijwillige bedrijfsverplaatsing, de vrijwillige bedrijfsstopzetting, de vrijwillige bedrijfsreconversie of de koopplicht werden ingezet.

Integratie inrichtingsnota in de besluitvorming van het project, plan of programma

Bij de opmaak van een inrichtingsnota tot inzet van de instrumenten uit deel 2 van het decreet ter uitvoering van een project, plan of programma, geniet het de voorkeur om de inrichtingsnota's procedureel te integreren in de besluitvorming van het project, plan of programma. Dit kan het draagvlak van het project, plan of programma verhogen en duidelijkheid scheppen i.v.m. de timing en inzet van middelen in functie van de uitvoering van het project, plan of programma. In dat geval neemt het betreffende bestuursniveau een beslissing over de inrichtingsnota op hetzelfde moment als de beslissing over het project, plan of programma.

Indien de inrichtingsnota niet geïntegreerd wordt in de procedure voor goedkeuring van het project, plan of programma, kan in de beslissing over het project, plan of programma reeds aangegeven worden binnen welke termijn een inrichtingsnota zal opgemaakt worden.

De opmaak van een inrichtingsnota blijft uiteraard ten allen tijde mogelijk in functie van de realisatie van een goedgekeurd project, plan of programma.

De procedurele integratie verloopt als volgt:

- de inrichtingsnota maken een herkenbaar onderdeel uit van het project, plan of programma;
- de inrichtingsnota wordt mee onderworpen aan het openbaar onderzoek gekoppeld aan het project, plan of programma en volgt deze procedure;
- in het kader van de besluitvorming van het project, plan of programma wordt de inrichtingsnota mee goedgekeurd door de Vlaamse Regering, de provincieraad of de gemeenteraad.

Het Landbouweffectenrapport als onderbouwing van inrichtingsnota's

Een landbouweffectenrapport is één van de mogelijke bijkomende studies die worden uitgevoerd ter onderbouwing van een inrichtingsnota of de instrumentenafweging als onderdeel van de inrichtingsnota. De opmaak van de bijkomende studies maken deel uit van een breder overleg- en communicatieproces met de betrokken actoren (besturen, doelgroepen, landbouwers, andere open ruimte gebruikers,...)

Een landbouweffectenrapport wordt opgemaakt als blijkt dat de effecten op landbouw door de realisatie van het project, plan of programma significant zullen zijn en als blijkt dat de opmaak van een landbouweffectenrapport relevante bijkomende informatie voor het project, plan of programma of de in te zetten instrumenten zal opleveren. Dit zal blijken uit een screeningsanalyse van beschikbare gegevens zoals bijvoorbeeld een landbouwimpactstudie en uit bijkomende informatie die de initiatiefnemer ter beschikking stelt. De initiatiefnemer maakt het landbouweffectenrapport op en richt een begeleidingsgroep op. Deze begeleidingsgroep bestaat uit alle relevante actoren zoals daar zijn de besturen, de landbouwers en andere open ruimte gebruikers. De begeleidingsgroep heeft als belangrijke taak de initiatiefnemer te ondersteunen bij de opmaak van het landbouweffectenrapport. Het landbouweffectenrapport bestaat uit minstens 5 onderdelen en wordt zo opgesteld zodat er geen vertrouwelijke informatie van de betrokken landbouwbedrijven kan worden uit afgeleid. De initiatiefnemer kan aan VLM of een derde vragen om de LER op te maken. Het landbouweffectenrapport wordt, na een goedkeuring door VLM en het departement Landbouw en Visserij, ter inzage gelegd bij het openbaar onderzoek van de inrichtingsnota.

Deel 5. De toepassing van de instrumenten beheerovereenkomst en dienstenvergoeding via een beheervisie

De Minister bepaalt de beheervisie. Een voorstel van beheervisie kan worden opgemaakt en aangeleverd door de VLM, een administratieve overheid of door een privaatrechtelijke rechtspersoon die het beheer of de bescherming van landschap, natuur of milieu beoogt.

Het besluit tot bepaling van de beheervisie wordt door de VLM bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Deel 6. Evaluatie

De toepassing van het decreet wordt vijfjaarlijks geëvalueerd. De VLM maakt hiervoor een rapport op. Het evaluatierapport bestaat minstens uit een evaluatie van de instrumenten en de toepassing van de instrumenten op basis van de criteria doeltreffendheid, doelmatigheid en gedragenheid.

Deel 7. Wijzigings- en slotbepalingen

In de wijzigings- en slotbepalingen wordt geregeld dat de bestaande Besluiten van de Vlaamse regering betreffende de procedure tot opmaak van landinrichtingsplannen en houdende de subsidiëring van de landinrichtingswerken worden opgeheven. In de slotbepalingen worden verder nog een aantal wijzigingen voorzien aan bestaande Besluiten van de Vlaamse Regering ter uitvoering van zoals onder meer het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het grond- en pandendecreet en het decreet houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut. Verder wordt nog een overgangsbepaling verder uitgewerkt voor de in opmaak zijnde inrichtingsplannen landinrichting. Een andere slotbepaling voorziet in de inwerkingtreding van het deel landinrichting uit het decreet. Een laatste slotbepaling regelt dat de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud en de Vlaamse minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening belast zijn met de uitvoering van het besluit.

4. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING VAN HET UITVOERINGSBESLUIT

Artikel 1.1.1.1.

In dit artikel zijn enkele definities opgenomen.

De definitie landbouwer in hoofdberoep is analoog geformuleerd als bij de huidige grondenbanken die als flankerend beleid worden ingezet. Dit omdat er specifieke overeenkomsten zijn qua doel en doelpubliek en omwille van de ervaring dat dit een werkbare definitie is.

Artikel 1.1.1.2.

In een eerste paragraaf wordt bepaald dat de afweging voor een al dan niet gecombineerde toepassing van instrumenten voor inrichting, verwerving en beheer volgens een aantal handelingen of stappen dient te gebeuren.

In een tweede paragraaf wordt bepaald dat de instrumentenafweging binnen het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota dient te gebeuren volgens de methodiek en de principes uit de conceptnota.

In een derde paragraaf wordt bepaald dat de VLM na twee jaar een evaluatie maakt van de methodiek en de bijhorende principes.

Artikel 1.2.1.1. t.e.m. 1.2.1.3.

Deze artikelen regelen de werkingsmiddelen aan de VLM voor de taken ingevolge de uitvoering van het decreet.

Artikel 2.1.1.1.

De uitvoering van inrichtingswerken uit kracht van wet wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* samen met de bekendmaking van het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota.

Dit artikel beperkt verder de uitvoering van inrichtingswerken uit kracht van wet tot de instanties en personen vermeld in artikel 3.3.7. en 3.3.8. van het decreet. Privaatrechtelijke rechtspersonen en natuurlijke personen kunnen aldus geen inrichtingswerken uit kracht van wet uitvoeren.

Artikel 2.1.1.2.

De vestiging van 'andere erfdiensbaarheden tot openbaar nut', dus erfdiensbaarheden die niet gericht zijn op de instandhouding van inrichtingswerken uit kracht van wet, wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* samen met de bekendmaking van het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota.

Erfdiensbaarheden die gericht zijn op de instandhouding van inrichtingswerken uit kracht van wet, worden pas gevestigd nadat de werken zijn uitgevoerd. Het besluit tot vestiging van deze erfdiensbaarheden wordt door de VLM bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

In een derde paragraaf wordt bepaald dat de erfdiensbaarheden door de instrumenterende ambtenaar wordt opgenomen in een authentieke akte.

Artikel 2.1.1.3.

Dit artikel bepaalt dat in het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota bepaald wordt welke instantie de vergoeding voor waardeverlies van gronden verschuldigd is.

Artikel 2.1.1.4.

De landcommissie bepaalt de vergoeding voor waardeverlies van gronden na de uitvoering van het inrichtingswerk uit kracht van wet of na vestiging van de erfdiensbaarheid tot openbaar nut, dus na het ontstaan van de schade.

De instantie of persoon die belast is met de uitvoering van het inrichtingswerk uit kracht van wet stelt de landcommissie in kennis van de uitvoering van het inrichtingswerk. De VLM stelt de landcommissie in kennis van de vestiging van de erfdiensbaarheid van openbaar nut.

Als de erfdiensbaarheid tot openbaar nut gericht is op de instandhouding van inrichtingswerken uit kracht van wet, dan is voor deze erfdiensbaarheid geen vergoeding verschuldigd, dit om dubbele compensaties te vermijden.

De vergoeding voor eigenaar en gebruiker worden berekend volgens de formules uit de derde en vierde paragraaf. De berekeningswijze is conform de principes rond inhoudelijke integratie in de door de Vlaamse Regering op 20 december 2013 goedgekeurde conceptnota "Harmonisering van de compenserende vergoedingen die door de overheid worden uitbetaald om de beperkende of nadelige gevolgen op het grondgebruik in brede zin door beleidsdoelstellingen en verplichte inrichting- en beheermaatregelen te vergoeden". De vergoeding voor de gebruiker is gelijk aan het verschil van de financiële gebruikswaarde. De berekening van de financiële gebruikswaarde is gebaseerd op een berekend aandeel van de onteigeningsvergoeding voor gebruikers en dus op basis van reële gederfde inkomsten of opbrengsten en landbouweconomische bedrijfsgegevens. De onteigeningsvergoeding betreft een totale vergoeding voor reële inkomstendervingen. Door de genomen maatregelen zal het onroerend goed wel nog kunnen gebruikt worden, vandaar dat maar een deel van de onteigeningsvergoeding zal moeten vergoed worden, aangezien er nog wel degelijk een gebruikswaarde aanwezig is op het onroerend goed. Voor de reële daling van de gebruikswaarde van het onroerend goed, wordt een percentage van de onteigeningsvergoeding, die overeenkomt met een percentage gebruikswaardedaling, vergoed. De gehanteerde formule voor de berekening van de vergoeding voor de gebruiker is opgesteld naar analogie met de formule voor de berekening van de gebruikerscompensatie.

Artikel 2.1.1.5.

De landcommissie maakt eerst een berekening van de vergoeding.

Artikel 2.1.1.6. t. e.m. artikel 2.1.1.9.

Deze artikelen bepalen dat de landcommissie de lijsten opmaakt van de rechthebbenden met de vergoedingen en daarna de rechthebbenden hiervan in kennis stelt. Schriftelijke bezwaren kunnen ingediend worden binnen een termijn van dertig dagen, waarna de landcommissie de bezwaren behandelt en zo nodig de lijsten wijzigt. De landcommissie stelt de rechthebbenden in kennis en bezorgt de definitieve lijsten aan de instantie of persoon die de vergoeding verschuldigd is. Binnen de drie maanden na de kennisgeving aan de rechthebbenden betaalt de landcommissie de vergoedingen uit. De landcommissie vordert de betaalde vergoedingen terug van de instantie of de persoon die de vergoeding verschuldigd is.

Artikel 2.1.2.1.

Dit artikel bepaalt de voorwaarden voor het sluiten van een beheerovereenkomst

In de eerste paragraaf, tweede lid wordt verder bepaald welke administratieve overheid een overeenkomst kan sluiten. In de vijfde paragraaf wordt bepaald dat een beheerovereenkomst ook vroegtijdig kan beëindigd worden.

Artikel 2.1.2.2.

In dit artikel is de formule voor de berekening van de beheervergoeding opgenomen. Deze formule werd opgesteld naar analogie met de berekeningswijzen van de beheersvergoeding voor beheerovereenkomsten die gesloten worden in het kader van PDPO. Verder wordt in dit artikel bepaald welke instantie de beheervergoeding verschuldigd is en welke instantie belast is met de controle..

Artikel 2.1.2.3.

Dit artikel regelt de taken van de VLM.

Artikel 2.1.2.4.

In paragraaf 1 volgt de voorwaarde voor het toekennen van een dienstenvergoeding. In paragraaf 2 komt de voorwaarde voor uitbetalen aan bod.

Artikel 2.1.2.5.

In dit artikel is de formule voor de berekening van de dienstenvergoeding opgenomen. Deze formule werd opgesteld naar analogie met de berekeningswijzen van de beheersvergoeding voor beheerovereenkomsten die gesloten worden in het kader van PDPO. Verder wordt in dit artikel bepaald welke instantie de dienstenvergoeding verschuldigd is en welke instantie belast is met de controle.

Artikel 2.1.2.6.

Dit artikel regelt de taken van de VLM.

Artikel 2.1.3.1.

In dit artikel wordt bepaald dat in het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota bepaald wordt binnen welke zones het recht van voorkoop geldt alsook de termijn. De inwerkingtreding van het recht van voorkoop wordt geregeld bij de vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota (laatste lid van de artikelen 3.2.1.6, 4.2.1.6, § 2, 4.2.2.6, § 2 en 4.2.3.6, § 2).

De inwerkingtreding van het recht van voorkoop wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* samen met de bekendmaking van het besluit van de vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota.

De termijn gaat in bij de inwerkingtreding van het recht van voorkoop (dag na publicatie). Na het verstrijken van de termijn kan het recht van voorkoop niet meer worden aangeboden.

Artikel 2.1.3.2.

Dit artikel bepaalt dat bij een herverkaveling uit kracht van wet de wederbeleggingsvergoeding wordt toegevoegd aan de financiële compensatie als er een onderbedeling van meer dan 2 % op de ruilwaarde plaatsvindt. De 2 % is gekozen naar analogie met de bepaling uit artikel 29 van de wet op de ruilverkaveling waarbij een vergoeding voor gebruiksverlies verschuldigd is als een gebruiker meer dan 2 % wordt onderbedeeld. De logica is dat bij een herverkaveling het niet haalbaar is om 0 % onder- of overbedeling te realiseren. Daarom voorziet de ruilverkavelingswet een grens van 2 % onderbedeling voor een vergoeding voor gebruiksverlies. Naar analogie daarmee wordt een grens van 2 % onderbedeling vastgelegd voor een wederbeleggingsvergoeding.

Artikel 2.1.4.1.

Dit artikel bepaalt dat vergoedingen door de Vlaamse Grondenbank kunnen worden toegekend indien er zich een dwingende verwerving voordoet. Het begrip "dwingende verwerving" is een verduidelijking van artikel 2.1.67 van het decreet van 28 maart 2014 waar vermeld staat dat de wijziging van de eigendoms- of gebruikstoestand vereist is. Met het toekennen van deze vergoedingen wordt getracht om gronden versneld vrij te krijgen op een zeer specifieke locatie, dit in tegenstelling met projecten waar meer tijd en ruimte is en in der minne kan verworden worden. Voorwaarden en termijnen worden opgenomen in de overeenkomst. De vergoeding, vermeld in artikel 2.1.67, 3° van het decreet, wordt alleen toegekend als de verpachter er zich toe verbindt om de pachtovereenkomst te behouden gedurende een termijn overeenkomstig de pachtwet. Met de huidige pachtwet, wordt hier de periode van negen jaar bedoeld.

Artikel 2.1.4.2.

In dit artikel worden de maximale vergoedingen die kunnen toegekend worden aan een eigenaar en gebruiker vastgelegd. Deze vergoedingen worden geactualiseerd op basis van de gezondheidsindex.

Artikel 2.1.4.3.

In dit artikel worden de algemene voorwaarden voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing beschreven.

In een eerste paragraaf wordt bepaald dat de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing geldt binnen de afbakening van het gebied waarvoor het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt opgemaakt. In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt eveneens de entiteit bepaald die de vergoeding alsook de eventuele aankoopprijs verschuldigd is. De maximale bedragen voor de vergoedingen voldoen aan de communautaire regelgeving van de vrijwillige bedrijfsverplaatsing. Deze regeling wordt thans geregeld in het Verordening (EG) nr. 1857/2006 van de Commissie (artikel 6) betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op staatsteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001.

In een tweede paragraaf wordt bepaald dat de aanvraag moet worden ingediend voor het verstrijken van de termijn van vijf jaar die ingaat vanaf de inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. In een derde paragraaf wordt de voorwaarden bepaald waaraan de aanvrager moet voldoen zoals het landbouwbedrijf uitbaten in hoofdberoep en als eigenaar minstens de onderdelen te koop aanbieden die het project hinderen.

In een vierde paragraaf wordt bepaald dat een vergoeding kan aangevraagd worden als het onroerend goed van de aanvrager geheel of gedeeltelijk gelegen is binnen het gebied. Verder moet de aanwezigheid van het bedrijf rechtstreeks de realisatie van het project belemmeren of door de realisatie van het project, in combinatie met de eventuele realisatie van andere geplande en goedgekeurde projecten de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering in het gedrang komt. Het is aan de aanvrager om dit laatste te bewijzen. De leefbaarheid komt in het gedrang als het arbeidsinkomen uit de bedrijfsvoering daalt onder twee derde van het gewestelijk vergelijkbaar inkomen. De bedrijfsvoering is gericht op de uitvoering van landbouwactiviteiten. Deze landbouwactiviteiten omvatten eveneens de verbrede landbouwactiviteiten zoals bijvoorbeeld verkoop op de hoeve.

In een vijfde paragraaf wordt bepaald dat vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing alleen van toepassing is op een bedrijf dat gelegen is in het Vlaamse Gewest.

Artikel 2.1.4.4.

In dit artikel wordt de procedure beschreven. De aanvraag voor een vergoeding voor bedrijfsverplaatsing wordt ingediend bij de landcommissie en volgt de procedure zoals bij de koopplicht. De landcommissie heeft drie maanden de tijd om het dossier te beoordelen op volledigheid. De landcommissie staat in voor de betaling van de vergoeding. De uitbetaling gebeurt na aanvraag tot betaling door de aanvrager binnen een termijn van drie jaar na het akkoord van de aanvrager met het aanbod. Bij de aanvraag tot uitbetaling voegt de aanvrager de nodige bewijsstukken. De entiteit die de bijhorende aankoopprijs verschuldigd is koopt in eigen naam en voor eigen rekening de aangeboden goederen. Binnen het landinrichtingsplan koop de Vlaamse Grondenbank de goederen aan in naam en voor rekening van de entiteit die de bijhorende aankoopprijs verschuldigd is.

Artikel 2.1.4.5.

In dit artikel zijn de bepalingen met betrekking tot de berekening van de aankoopprijs en de vergoedingen opgenomen.

De vergoeding voor de directe en indirecte kosten en investeringen die verbonden zijn met de vrijwillige bedrijfsverplaatsing bestaat uit:

- Een forfaitaire vergoeding voor het effectief verplaatsen van dieren, materieel en andere roerende goederen horende bij de uitrusting van het bedrijf en voor de private transactiekosten zoals onder meer de gespecialiseerde begeleiding van de bedrijfsverplaatsing.

Het zijn de werkelijk gemaakte verplaatsingskosten conform de Verordening (EG) nr. 1857/2006 van de Commissie (artikel 6) (betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001). Deze maken melding van een toegelaten vergoeding van 100 % van de daadwerkelijk gemaakte verplaatsingskosten. Om de administratieve last voor de aanvrager en de behandelende overheid te beperken wordt gekozen voor een forfaitair bedrag van 1,75 procent van de totale kostprijs voor het heroprichten van gelijkaardige bedrijfsgebouwen met dezelfde productiecapaciteit en de actuele technieken, materialen, uitrusting en installaties. Grotere bedrijven zullen immers hogere daadwerkelijk gemaakte verplaatsingskosten hebben. Het percentage is bepaald uitgaande van de gemiddelde vergoeding voor deze kosten bij recent uitgevoerde bedrijfsverplaatsingen.

- Als de aanvrager eigenaar is van de bedrijfsgebouwen en onroerende constructies die in het kader van de bedrijfsverplaatsing aangekocht worden, dan bedraagt de niet forfaitaire vergoeding voor hervestiging van de bedrijfsgebouwen en onroerende constructies horende bij de uitrusting van het bedrijf maximaal 40 % van het verschil tussen de aankoopprijs van de bedrijfsgebouwen en onroerende constructies horende bij de uitrusting van het bedrijf en de totale kostprijs voor heroprichten van bedrijfsgebouwen en onroerende constructies horende bij de uitrusting van het bedrijf met dezelfde productiecapaciteit en de actuele technieken, materialen, uitrusting en installaties (conform de hierboven vermelde vrijstellingsverordening).

De kostprijs voor heroprichten van bedrijfsgebouwen en onroerende constructies horende bij de uitrusting van het bedrijf met dezelfde productiecapaciteit en moderne technieken, materialen, uitrusting en installaties wordt in geval van een landbouwbedrijf bepaald na advies van het departement bevoegd voor landbouw en visserij. Het departement maakt gebruik van de maximumprijzen voor investeringen bepaald in het Ministerieel besluit betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw.

- Als de aanvrager geen eigenaar is van de bedrijfsgebouwen en onroerende constructies die betrokken zijn bij de bedrijfsverplaatsing, dan bedraagt de niet forfaitaire vergoeding voor hervestiging van de bedrijfsgebouwen en onroerende constructies horende bij de uitrusting van het bedrijf maximaal 40 % van de totale kostprijs voor heroprichten van bedrijfsgebouwen en onroerende constructies horende bij de uitrusting van het bedrijf met dezelfde productiecapaciteit en moderne technieken, materialen, uitrusting en installaties. Het percentage is bepaald uitgaande van de gemiddelde verhouding bij recent uitgevoerde bedrijfsverplaatsingen.

Artikel 2.1.4.6.

In dit artikel worden de algemene voorwaarden voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting beschreven.

In een eerste paragraaf wordt bepaald dat de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting kan aangevraagd worden binnen de afbakening van het gebied waarvoor het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt opgemaakt. In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt eveneens de tot de entiteit bepaald die de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting en de eventuele aankoopprijs verschuldigd is.

In een tweede paragraaf wordt bepaald dat de aanvraag voor een vergoeding vrijwillige bedrijfsstopzetting moet worden ingediend voor het verstrijken van de termijn van vijf jaar die ingaat vanaf de inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. In een derde paragraaf wordt de voorwaarden bepaald waaraan de aanvrager moet voldoen zoals ten minste 55 jaar en niet ouder dan 65 jaar zijn, het landbouwbedrijf uitbaten in hoofdberoep, als eigenaar minstens de onderdelen te koop aanbieden die het project hinderen, over de nodige vergunningen beschikken, alle commerciële activiteiten onmiddellijk stopzetten.

In een vierde paragraaf wordt bepaald dat een vergoeding kan aangevraagd worden als het onroerend goed van de aanvrager geheel of gedeeltelijk gelegen is binnen het gebied. Verder moet de aanwezigheid van het bedrijf rechtstreeks de realisatie van het project belemmeren of door de realisatie van het project, in combinatie met de eventuele realisatie van andere geplande en goedgekeurde projecten de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering in het gedrang komt. De leefbaarheid komt in het gedrang als het arbeidsinkomen uit de bedrijfsvoering daalt onder twee derde van het gewestelijk vergelijkbaar inkomen. De bedrijfsvoering is gericht op de uitvoering van landbouwactiviteiten. Deze landbouwactiviteiten omvatten eveneens de verbrede landbouwactiviteiten zoals bijvoorbeeld verkoop op de hoeve.

In een vijfde paragraaf wordt bepaald dat indien aan alle bovenvermelde voorwaarden is voldaan, de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting van toepassing is op het volledig bedrijf.

In een zesde paragraaf wordt bepaald dat de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting alleen van toepassing is op een bedrijf dat gelegen is in het Vlaamse Gewest.

Artikel 2.1.4.7.

In dit artikel wordt de procedure beschreven. De aanvraag voor een vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting wordt ingediend bij de landcommissie en volgt de procedure zoals bij de koopplicht. De landcommissie heeft drie maanden de tijd om het dossier te beoordelen op volledigheid. De landcommissie staat in voor de betaling van de vergoeding. De uitbetaling gebeurt na aanvraag tot betaling door de aanvrager. Bij de aanvraag tot uitbetaling voegt de aanvrager de nodige bewijsstukken. De entiteit die de bijhorende aankoopprijs verschuldigd is koopt in eigen naam en voor eigen rekening de aangeboden goederen. Binnen het landinrichtingsplan koop de Vlaamse Grondenbank de goederen aan in naam en voor rekening van de entiteit die de bijhorende aankoopprijs verschuldigd is.

Artikel 2.1.4.8.

In dit artikel zijn de bepalingen met betrekking tot berekening van de aankoopprijs en de vergoedingen opgenomen.

De vergoeding voor het verlies van het gebruik van de onroerende goederen in paragraaf 2 betreft de gangbare bijzondere eindegebruiksvergoeding die bijvoorbeeld door het aankoopcomité wordt berekend bij onteigening. Zowel voor percelen in eigendom als voor percelen in pacht krijgt de landbouwer een vergoeding op voorwaarde dat het gebruik van deze onroerende goederen effectief wordt stopgezet. Deze vergoeding wordt berekend op basis van de vergoedingsregels die gelden voor onteigening ten algemene nutte.

De vergoeding voor de directe en indirecte kosten en het inkomensverlies die gepaard gaan met de vrijwillige bedrijfsstopzetting betreft de werkelijke vergoeding voor het vervroegd (niet ouder dan 65j) stopzetten van de landbouwactiviteiten (conform de vrijstellingsverordening, zie artikel 2.1.4.5). Hoe vroeger (leeftijd) de landbouwer zijn activiteiten stopzet hoe hoger de stimulus of incentive. Het doel is om, in het geval van projecten waar veel landbouwgrond verdwijnt, de bedrijven met een landbouwer die de pensioensleeftijd nadert een stimulans te geven om vroeger te stoppen en op die manier de behoefte aan grond te verlagen en jonge landbouwers meer kansen te bieden. Het bruto saldo van teelten en dieren wordt bepaald door de Afdeling Monitoring en Studie van het Departement Landbouw en Visserij op basis van hun boekhoudkundig netwerk. Het bruto saldo zijn de bruto opbrengsten (verkoop teelten, dieren, melk, stro,...) verminderd met de variabele kosten verbonden met de bedrijfsuitbating (voederkosten, zaaigran, bemesting, dierenarts, medicamenten, gewasbescherming,...).

De vergoeding is gelijk aan het jaarlijks bruto saldo van de op het bedrijf aanwezige teelten en dieren vermenigvuldigd met het verschil tussen 65 en de leeftijd van de aanvrager op het moment van de aanvraag. De vergoeding kan ook berekend worden op basis van bedrijfseconomische gegevens uit de boekhouding van het bedrijf.

Artikel 2.1.4.9.

In dit artikel worden de algemene voorwaarden voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsreconversie beschreven.

In een eerste paragraaf wordt bepaald dat de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsreconversie kan aangevraagd worden binnen de afbakening van het gebied waarvoor het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt opgemaakt. In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt eveneens de entiteit bepaald die de vergoeding voor de vrijwillige bedrijfsreconversie alsook de aankoopprijs verschuldigd is.

In een tweede paragraaf wordt bepaald dat de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsreconversie moet worden ingediend voor het verstrijken van de termijn van vijf jaar die ingaat vanaf de inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota. In een derde paragraaf wordt de voorwaarden bepaald waaraan de aanvrager moet voldoen zoals onder het landbouwbedrijf uitbaten in hoofdberoep, over de nodige vergunningen beschikken, ofwel minimaal 25 % van de bedrijfsoppervlakte overdragen (in het projectgebied) waarbij hij maximaal 1/5 van de afgestane gebruiksoppervlakte terugvraagt (in het zoekgebied), ofwel minimaal 25 % van de bedrijfsoppervlakte overdragen (in het projectgebied) waarbij hij maximaal 1/10 van de afgestane gebruiksoppervlakte terugvraagt (in het zoekgebied), ofwel de bedrijfsvoering aanpassen zodat de doelstellingen van het project worden gerealiseerd (dit kan een gedeeltelijke stopzetting zijn van het bedrijf). In de gevallen dat grond wordt overgedragen gedurende 10 jaar na aanvraag de bedrijfsoppervlakte niet meer dan 10 % uitbreiden.

In een vierde paragraaf wordt bepaald dat een vergoeding kan aangevraagd worden als het onroerend goed van de aanvrager geheel of gedeeltelijk gelegen is binnen het gebied. Verder moet de aanwezigheid van het bedrijf rechtstreeks de realisatie van het project belemmeren of door de realisatie van het project, in combinatie met de eventuele realisatie van andere geplande en goedgekeurde projecten de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering in het gedrang komt. De leefbaarheid komt in het gedrang als het arbeidsinkomen uit de bedrijfsvoering daalt onder twee derde van het gewestelijk vergelijkbaar inkomen. De bedrijfsvoering is gericht op de uitvoering van landbouwactiviteiten. Deze landbouwactiviteiten omvatten eveneens de verbrede landbouwactiviteiten zoals bijvoorbeeld verkoop op de hoeve.

In een vijfde paragraaf wordt bepaald dat vergoeding voor vrijwillige bedrijfsreconversie alleen van toepassing is op een bedrijf dat gelegen is in het Vlaamse Gewest.

Artikel 2.1.4.10.

In dit artikel wordt de procedure beschreven. De aanvraag voor een vergoeding voor vrijwillige bedrijfsreconversie wordt ingediend bij de landcommissie en volgt de procedure zoals bij de koopplicht. De landcommissie heeft drie maanden de tijd om het dossier te beoordelen op volledigheid. De landcommissie staat in voor de betaling van de vergoeding. De uitbetaling gebeurt na aanvraag tot betaling door de aanvrager binnen een termijn van drie jaar na het akkoord van de aanvrager met het aanbod. Bij de aanvraag tot uitbetaling voegt de aanvrager de nodige bewijsstukken. De entiteit die de bijhorende aankoopprijs verschuldigd is koopt in eigen naam en voor eigen rekening de aangeboden goederen. Binnen het landinrichtingsplan koop de Vlaamse Grondenbank de goederen aan in naam en voor rekening van de entiteit die de bijhorende aankoopprijs verschuldigd is.

Artikel 2.1.4.11.

In dit artikel zijn de bepalingen met betrekking tot de berekening van de vergoedingen en de aankoopprijs opgenomen.

De vergoeding voor bedrijfsreconversie in paragraaf 3. tweede en derde lid werd overgenomen uit de bestaande lokale grondenbankovereenkomst opgesteld in het kader van de door de Vlaamse regering beslist sociaal begeleidingsplan van het afbakeningsGRUP strategisch plan Haven van Antwerpen. De regeling werd in dat kader en met betrekking tot de staatssteunreglementering voorgelegd aan en goedgekeurd door de Europese Commissie. De bedragen kwamen tot stand na bespreking tussen de diverse betrokken overheidsinstanties, na input van ambtelijke landbouwdeskundigen en na overleg met het middenveld. Het doel van de reconversievergoeding is om bedrijven te stimuleren om te schakelen naar een bedrijfstype met minder grondbehoefte (bv. fruitteelt ipv akkerbouw). Daardoor daalt de grondbehoefte in de omgeving van het projectgebied. Hoe meer grond het bedrijf wenst af te staan (als percentage van de oorspronkelijke bedrijfsoppervlakte) hoe hoger de vergoeding per hectare.

Ingeval gekozen wordt voor een bedrijfsreconversie met als doel het aanpassen van de bedrijfsvoering zodat de doelstellingen van het landinrichtingsproject, of het project, plan of programma kan gerealiseerd worden, dan kan een reconversievergoeding worden gegeven van maximaal 40 % van de gedane investering. Er wordt voornamelijk gedacht aan investeringen noodzakelijk voor het extensiveren van de landbouwpraktijken (bv. initiëren van agrarisch natuurbeheer) zodat deze meer aansluiten bij het realiseren van natuurdoelen. Investeringen toegelaten in het kader

van de Europese staatssteunregels zijn cfr. de plattelandsverordening oa. investeringen die de duurzaamheid van het landbouwbedrijf verbeteren of niet productieve investeringen die verband houden met de verwezenlijkingen voor agromilieue- en klimaatdoelstellingen, waaronder de staat van instandhouding van de biodiversiteit op het gebied van soorten en habitats. De toegelaten steunpercentages verschillen naargelang diverse criteria maar zijn minimaal 40 %.

Artikel 2.1.4.12.

In dit artikel worden de algemene voorwaarden voor de koopplicht beschreven.

In een eerste paragraaf wordt bepaald dat de koopplicht geldt binnen de afbakening van het gebied waarvoor het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt opgemaakt. In het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota wordt eveneens de tot aankoop verplichte entiteit bepaald.

In een tweede paragraaf wordt bepaald dat de koopplicht moet worden ingediend voor het verstrijken van de termijn van vijf jaar die ingaat vanaf de inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota.

In een derde paragraaf wordt bepaald dat het onroerend goed van de aanvrager geheel of gedeeltelijk moet gelegen zijn binnen het gebied.

Verder moet de aanvrager aantonen dat de waardevermindering van dit onroerend goed ernstig is of dat de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering in het gedrang komt door de realisatie van het project, in combinatie met de eventuele realisatie van andere geplande en goedgekeurde projecten. De leefbaarheid komt in het gedrang als het arbeidsinkomen uit de bedrijfsvoering daalt onder twee derde van het gewestelijk vergelijkbaar inkomen. De bedrijfsvoering is gericht op de uitvoering van landbouwactiviteiten. Deze landbouwactiviteiten omvatten eveneens de verbrede landbouwactiviteiten zoals bijvoorbeeld verkoop op de hoeve.

In een vierde paragraaf wordt bepaald welke gronden kunnen worden aangekocht met de koopplicht. In principe geldt de koopplicht enkel voor het deel van het goed dat gelegen is binnen het gebied waar de koopplicht geldt (eerste lid van artikel 2.1.4.3., § 4). Echter er zijn twee situaties waarbij ook onroerende goederen die niet (volledig) gelegen zijn binnen het gebied waar de koopplicht geldt toch volledig kunnen worden aangekocht via de koopplicht. Namelijk:

1° Als meer dan 80 % van het onroerend goed gelegen is binnen het gebied waar de koopplicht geldt, kan toch het volledige onroerend goed worden aangekocht (tweede lid van artikel 2.1.4.3., § 4).

2° Als de leefbaarheid van de bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt, kan de eigenaar de koopplicht invoeren voor alle onroerende goederen die in gebruik zijn door die eigenaar voor beroepsdoeleinden landbouw of bosbouw. Dus ook onroerende goederen die volledig gelegen zijn buiten het gebied waar de koopplicht geldt, kunnen worden aangekocht met de koopplicht maar enkel als de goederen in gebruik zijn voor beroepsdoeleinden landbouw of bosbouw.

Voor deze tweede situatie worden in artikel 2.1.4.4, § 2, 4° bewijsstukken gevraagd die aantonen dat de gronden in gebruik zijn voor de beroepsdoeleinden landbouw of bosbouw.

In een vijfde paragraaf wordt bepaald dat de koopplicht alleen van toepassing is op onroerende goederen die gelegen zijn in het Vlaamse Gewest.

Artikel 2.1.4.13.

In dit artikel wordt de procedure beschreven. De aanvraag tot verplichte aankoop wordt ingediend bij de Vlaamse Grondenbank. De behandelende entiteit is altijd de Vlaamse Grondenbank binnen het landinrichtingsplan. De behandelende entiteit kan de Vlaamse Grondenbank zijn binnen de inrichtingsnota, indien dit zo beslist werd door de Vlaamse Regering. Eerst bekijkt de behandelende entiteit de volledigheid van het dossier, vervolgens neemt de behandelende entiteit de beslissing en brengt diegene die de koopplicht inroep in kennis van de beslissing, na het akkoord van de tot aankoop verplichte entiteit. Na de kennisgeving van de beslissing berekent de behandelende entiteit de aankoopprijs.

Artikel 2.1.4.14.

In dit artikel zijn de bepalingen met betrekking tot de berekening van de aankoopprijs opgenomen.

Artikel 2.2.1.1.

In dit artikel wordt bepaald dat dat de landcommissie van de provincie waarin het grootste deel van het project, plan of programma of het landinrichtingsproject is gelegen, de door haar te vervullen opdrachten uitvoert.

Artikel 2.2.1.2.

Het secretariaat heeft tot taak de vergaderingen voor te bereiden en de taken die door de landcommissies aan haar worden opgedragen, uit te voeren.

Artikel 3.1.1.1.

Artikel 3.1.1.1. bepaalt dat een landinrichtingsproject kan ingesteld worden om een antwoord te bieden op een vraag naar inrichting of beheer van de open ruimte.

Artikel 3.1.1.2.

De minister geeft de opdracht aan de VLM om een onderzoek naar de opportuniteit en de haalbaarheid van een landinrichtingsproject toe voeren. In dit artikel wordt verder bepaald wat een onderzoek naar de opportuniteit en de haalbaarheid ten minste moet omvatten. Het onderzoek naar de opportuniteit en de haalbaarheid resulteert in een voorstel van landinrichtingsproject.

Artikel 3.1.1.3.

De VLM maakt het onderzoek naar de opportuniteit en de haalbaarheid over aan de programmacommissie. De programmacommissie verleent advies, waarna de VLM het voorstel van landinrichtingsproject kan aanpassen.

Artikel 3.1.1.4.

De dienst bezorgt alle stukken zowel aan de minister als aan de colleges van burgemeester en schepenen van elke betrokken gemeente en aan de deputaties van elke betrokken provincie en dit ter kennisgeving.

Artikel 3.1.1.5.

Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering het voorstel van landinrichtingsproject goedkeurt en het landinrichtingsproject instelt.

Artikel 3.1.1.6.

De beslissing uit vorig artikel wordt door de VLM overgemaakt aan de colleges van burgemeester en schepenen van elke betrokken gemeente, de deputaties van elke betrokken provincie en de programmacommissie.

Artikel 3.2.1.1.

Dit artikel bepaalt de samenstelling van de programmacommissie.

Artikel 3.2.1.2.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 3.2.1.3.

Dit artikel bepaalt dat de programmacommissie voor haar taken wordt bijgestaan door de VLM.

Artikel 3.3.1.1.

Dit artikel bepaalt dat voor de realisatie van het landinrichtingsproject, de VLM één of meerdere landinrichtingsplannen opmaakt.

Artikel 3.3.1.2.

De VLM maakt het landinrichtingsplan over aan het college van burgemeester en schepenen van elke betrokken gemeente en aan de deputatie van elke betrokken provincie.

Het is het college van burgemeester en schepenen die een openbaar onderzoek moet organiseren.

Opmerkingen en bezwaren dienen ingediend te worden bij het college van burgemeester en schepenen of bij de door hem aangewezen gemeentelijke ambtenaar. Het college bezorgt de opmerkingen en bezwaren ook aan het agentschap. Het agentschap kan op basis van de bezwaren en opmerkingen het landinrichtingsplan aanpassen.

Artikel 3.3.1.3.

Dit artikel bepaalt dat zowel het college van burgemeester en schepenen als de deputatie advies kunnen geven aan de VLM over het landinrichtingsplan. Dit advies dient binnen de drie maanden te worden gegeven. Opmerkingen en bezwaren uit het openbaar onderzoek worden toegevoegd aan het advies. De VLM kan op basis van de adviezen het landinrichtingsplan aanpassen nadat het voorstel tot aanpassing werd voorgelegd aan de planbegeleidingsgroep.

Artikel 3.3.1.4.

Het is de dienst (ALBON) die alle stukken aan de minister bezorgd.

Artikel 3.3.1.5.

Dit artikel bepaalt dat de minister het landinrichtingsplan vaststelt, als het landinrichtingsplan uitsluitend betrekking heeft op eigen bevoegdheden. Is dit niet zo dan wordt het landinrichtingsplan vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Artikel 3.3.1.6.

Dit artikel bepaalt dat het agentschap het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan bekendmaakt in het *Belgisch Staatsblad* binnen de zestig dagen na de vaststelling, minstens als de toepassing van de volgende instrumenten wordt mogelijk gemaakt: herverkaveling uit kracht van wet, recht van voorkoop, inrichtingswerken uit kracht van wet, vestigen van erfdiensbaarheden tot openbaar nut.

Het landinrichtingsplan treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking van het besluit.

Als het instrument recht van voorkoop wordt ingezet, dan gaat het recht van voorkoop in vanaf de eerste kalenderdag na bekendmaking.

Artikel 3.3.1.7.

Dit artikel bepaalt dat het agentschap het landinrichtingsplan en het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan overmaakt aan instanties en personen die belast zijn met de uitvoering, provincie en gemeente en de planbegeleidingsgroep.

Artikel 3.3.1.8.

Dit artikel bepaalt dat het agentschap het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan bekendmaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Dit besluit is noodzakelijk als de instrumenten vrijwillige bedrijfsverplaatsing, bedrijfsstopzetting of bedrijfsreconversie werden ingezet.

Artikel 3.3.2.1.

Dit artikel bepaalt de samenstelling van de planbegeleidingsgroep. De minister beslist over de samenstelling van elke planbegeleidingsgroep. De planbegeleidingsgroep streeft naar consensus.

Artikel 3.4.1.1. t.e.m. artikel 3.4.1.3.

Deze artikelen regelen de procedure voor het indienen en vaststellen van uitvoeringsinitiatieven. 'Uitvoeringsinitiatieven' kunnen heel breed zijn, om reden van het doel van de inzet van deze uitvoeringsinitiatieven. Draagvlak creëren is hierbij een belangrijk doel waarbij de bottom-up aanpak en de creativiteit van de projectindieners voorop staan, uiteraard altijd binnen de doelstellingen van het landinrichtingsproject.

Artikel 3.4.2.1.

Dit artikel bepaalt dat de aanvraag van de subsidie wordt ingediend bij de dienst. Het agentschap kan de aanvrager van de subsidie bijstaan bij de samenstelling van het aanvraag dossier.

Artikel 3.4.2.2.

Dit artikel specificeert de gegevens die minstens deel moeten uitmaken van de aanvraag.

Artikel 3.4.2.3. t.e.m. artikel 3.4.2.7.

Deze artikelen omvatten algemene bepalingen inzake toekenning, aanwending en verantwoording van de subsidie en behoeven geen verdere toelichting.

Artikel 3.4.2.8.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor onder meer studieopdrachten of procesbegeleiding ter voorbereiding van een landinrichtingsplan die op verzoek van de dienst, uitgevoerd worden door provincies of gemeenten of door privaatrechtelijke rechtspersonen die het beheer over de bescherming van landschap, natuur of milieu beogen, vast op maximaal 70 % van de kosten. De minister bepaalt het subsidiepercentage. Aan draagvlak werken wordt meer en meer belangrijk. VLM doet hiervoor meer en meer beroep op professionele procesbegeleiding. Dit vraagt echter heel wat personeelscapaciteit, terwijl gemeenten en provincies deze taken evengoed zouden kunnen uitvoeren. Om dit laatste te stimuleren wordt de mogelijkheid voorzien om gemeenten en provincies te subsidiëren, en hierbij wordt vooral gedacht aan communicatie en procesbegeleiding.

De tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor studieopdrachten of procesbegeleiding ter voorbereiding van een landinrichtingsplan die uitgevoerd worden door het agentschap bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden. De minister bepaalt het bedrag of het percentage van de kosten dan ten laste door derden wordt gedragen.

Artikel 3.4.2.9.

Dit artikel bepaalt de kosten die de basis vormen voor de bepaling van de subsidie voor de voorbereiding van landinrichtingsplannen.

Artikel 3.4.2.10.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor de voorbereiding van landinrichtingsplannen.

Artikel 3.4.2.11.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor uitvoeringsinitiatieven die uitgevoerd worden door de instanties en personen zoals vermeld in artikel 3.3.8. en 3.3.9. van het decreet (provincies, gemeenten, publiekrechtelijke rechtspersonen of privaatrechtelijke rechtspersonen en natuurlijke personen), vast op maximaal 50 % van de kosten. Als er nog een landinrichtingsplan is, dan bepaalt de minister het subsidiepercentage.

Artikel 3.4.2.12.

Dit artikel bepaalt de kosten die de basis vormen voor de bepaling van de subsidie voor uitvoeringsinitiatieven.

De formulering van de subsidiabele kosten is in essentie de formulering die al twintig jaar gehanteerd wordt bij ruilverkaveling en vijftien jaar bij landinrichting, en waarvan de praktijk heeft uitgewezen dat het een werkbare formulering is.

In dit artikel wordt enigszins ingespeeld op de praktijk door in punt *b*) in dit artikel de ruimte die er is om zonder voorafgaande goedkeuring meerwerken uit te voeren op te trekken van 3 naar 5 % t.o.v. huidige regelgeving. De algemene kosten zijn opgetrokken van 10 naar 15 % ten opzichte van de huidige regelgeving, omdat ten opzichte van de opmaak van de huidige regelgeving (in 1998) er diverse algemene kosten zijn bijgekomen als gevolg van diverse andere regelgevingen (veiligheidscoördinatie, veilig grondverzet, ...).

Artikel 3.4.2.13.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor de uitvoeringsinitiatieven.

Artikel 3.4.2.14.

Dit artikel bepaalt dat de privaatrechtelijke rechtspersonen en de natuurlijke personen, de werken in het kader van uitvoeringsinitiatieven moeten laten uitvoeren onder toezicht van het agentschap door erkende aannemers en onderaannemers.

Artikel 3.4.2.15.

Dit artikel voorziet dat de privaatrechtelijke rechtspersonen en de natuurlijke personen slechts een subsidie voor uitvoeringsinitiatieven worden toegekend indien zij zich ertoe verbinden het werk dat werd ingericht via uitvoeringsinitiatieven gedurende een periode van twintig jaar in stand te houden en te beheren.

Artikel 3.4.2.16.

Dit artikel bepaalt dat de subsidie voor uitvoeringsinitiatieven die de privaatrechtelijke rechtspersonen en de natuurlijke personen ontvangen niet kunnen gecumuleerd worden met andere subsidies of met vergoedingen die toegekend of uitgekeerd worden door entiteiten van de Vlaamse overheid voor dezelfde of gelijkaardige activiteiten.

Artikel 3.4.2.17.

Dit artikel regelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor inrichtingswerken.

Voor inrichtingswerken die uitgevoerd worden door de instanties en personen zoals vermeld in artikel 3.3.8. en 3.3.9. van het decreet (provincies, gemeenten, publiekrechtelijke rechtspersonen of privaatrechtelijke rechtspersonen en natuurlijke personen): de tussenkomst van het Vlaamse Gewest bedraagt maximaal 70 % van de kosten. Het betreft een maximum percentage. Het effectief subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

Voor inrichtingswerken die uitgevoerd worden door de VLM:

— op gronden die beheerd worden op beheerd zullen worden door de Vlaamse overheid: de tussenkomst van het Vlaamse Gewest bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden.. Het bedrag of het percentage van de kosten dat ten laste door derden wordt gedragen, wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

— op gronden die beheerd worden of beheerd zullen worden door een provincie of gemeente of op gronden in eigendom van privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen: de tussenkomst van het Vlaamse Gewest bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden. Het percentage van de kosten dat ten laste door derden wordt gedragen, bedraagt minstens 30 procent van de kosten en wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.18.

Dit artikel bepaalt de kosten die de basis vormen voor de bepaling van de subsidie voor inrichtingswerken.

Artikel 3.4.2.19.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor de inrichtingswerken.

Artikel 3.4.2.20.

Dit artikel bepaalt dat de privaatrechtelijke rechtspersonen en de natuurlijke personen, de inrichtingswerken moeten laten uitvoeren onder toezicht van het agentschap door erkende aannemers en onderaannemers.

Artikel 3.4.2.21.

Dit artikel voorziet dat de privaatrechtelijke rechtspersonen en de natuurlijke personen slechts een subsidie inrichtingswerken worden toegekend indien zij zich ertoe verbinden het inrichtingswerk gedurende een periode van twintig jaar in stand te houden en te beheren. Dit geldt ook op gronden die niet in eigendom zijn. Volgens het derde lid van artikel 2.1.1.1. moeten de betrokken eigenaars instemmen met de uitvoering van de inrichtingswerken indien instanties en personen vermeld in artikel 3.3.9. deze werken uitvoeren. De overeenkomst wordt in dat geval mee ondertekend door de eigenaar, die daardoor zijn akkoord geeft dat er op zijn eigendom door de gebruiker werken worden uitgevoerd. Maar het is in dat geval de gebruiker die werken uitvoert en die zich engageert om ze gedurende twintig jaar in stand te houden. De subsidie wordt dan ook aan de gebruiker toegekend, en desgevallend bij de gebruiker teruggevorderd.

Artikel 3.4.2.22.

Dit artikel bepaalt dat de subsidie voor inrichtingswerken die de privaatrechtelijke rechtspersonen en de natuurlijke personen ontvangen niet kunnen gecumuleerd worden met andere subsidies of met vergoedingen die toegekend of uitgekeerd worden door entiteiten van de Vlaamse overheid voor dezelfde of gelijkaardige activiteiten.

Artikel 3.4.2.23.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen bij lokale grondenbanken vast op maximaal 50 % van het totale bedrag van deze vergoedingen. Het subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.24.

Dit artikel bepaalt het bedrag die de basis vormen voor de bepaling van de subsidie voor grondvererving.

Artikel 3.4.2.25.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor vergoedingen bij lokale grondenbanken.

Artikel 3.4.2.26.

Dit artikel bepaalt dat de subsidie voor de vergoeding aan de eigenaar voor het afsluiten van een pachtovereenkomst, alleen kan worden toegekend als de verpachter er zich toe verbindt om de pachtovereenkomst te behouden gedurende een termijn van negen jaar.

Artikel 3.4.2.27.

Dit artikel regelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor verwerving van onroerende goederen.

Voor grondverwerving die uitgevoerd worden door een gemeente of provincie: de tussenkomst van het Vlaamse Gewest bedraagt maximaal 50 % van de kosten. Het betreft een maximum percentage. Het effectief subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

Voor grondverwerving die uitgevoerd worden door de VLM:

— van gronden die zullen overgedragen worden aan een entiteit van de Vlaamse overheid: de tussenkomst van het Vlaamse Gewest bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden. Het bedrag of het percentage van de kosten dat ten laste door derden wordt gedragen, wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

— Van gronden die zullen overgedragen worden aan een provincie of gemeente: de tussenkomst van het Vlaamse Gewest bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden. Het percentage van de kosten dat ten laste door derden wordt gedragen, bedraagt minstens 50 procent van de kosten en wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

— Van gronden die in erfpacht zullen worden gegeven aan een provincie of gemeente: de tussenkomst van het Vlaamse Gewest bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden. Deze onroerende goederen kunnen enkel in erfpacht worden gegeven als de totale vergoeding voor erfpacht die de erfpachter moet betalen minstens 50 procent van het totale bedrag van de uitgaven voor de grondverwerving bedraagt.

Artikel 3.4.2.28.

Dit artikel bepaalt de kosten die de basis vormen voor de bepaling van de subsidie voor grondverwerving.

Artikel 3.4.2.29.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor grondverwerving.

Artikel 3.4.2.30.

Dit artikel bepaalt dat een provincie of gemeente het onroerend goed waarvoor een subsidie voor grondverwerving werd toegekend niet mag vervreemden binnen een periode van twintig jaar.

Artikel 3.4.2.31.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen voor waardeverlies van gronden vast op maximaal 50 % van het totale bedrag van deze vergoedingen, voor zover de activiteit die aanleiding geeft tot deze vergoeding wordt uitgevoerd door provincies, gemeenten of publiekrechtelijke rechtspersonen. Het subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen voor waardeverlies van gronden bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden, voor zover de activiteit die aanleiding geeft tot de vergoeding wordt uitgevoerd door het agentschap. Het bedrag of het percentage van vergoeding dat ten laste door derden wordt gedragen, wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De uitvoerder van de activiteit wordt opgenomen in het uitvoeringsprogramma en financieringsplan van het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.32.

Dit artikel bepaalt het bedrag dat de basis vormt voor de bepaling van de subsidie voor de vergoeding voor waardeverlies van gronden.

Artikel 3.4.2.33.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor vergoedingen voor waardeverlies van gronden.

Artikel 3.4.2.34.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor de opmaak van een onderhoudsplan dat wordt opgemaakt door instanties en personen vermeld in artikel 3.3.8. en 3.3.9. van het decreet, vast op maximaal 70 % van de kosten. Het subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De opmaak van een onderhoudsplan is onafscheidelijk verbonden aan inrichtingswerken waarvoor eveneens subsidies kunnen worden ontvangen, en vandaar te motiveren. Dikwijls blijkt in de praktijk het latere onderhoud een probleem. Om daar aan tegemoet te komen wordt de opmaak van een onderhoudsplan gestimuleerd.

De tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor de opmaak van een onderhoudsplan, opgemaakt door het agentschap bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden. Het bedrag of percentage van de kosten voor de opmaak van een onderhoudsplan dat ten laste wordt genomen door derden wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.35.

Dit artikel bepaalt de kosten die de basis vormen voor de bepaling van de subsidie voor de opmaak van onderhoudsplannen.

Artikel 3.4.2.36.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor de opmaak van onderhoudsplannen.

Artikel 3.4.2.37.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor beheerovereenkomsten vast op maximaal 50 % van de beheersvergoeding, voor zover de beheerovereenkomst wordt gesloten met een provincie of een gemeente. Dit kan enkel op gronden in eigendom van de provincie of de gemeente en wordt bepaald in het landinrichtingsplan. Het subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor beheerovereenkomst, afgesloten door het agentschap, bedraagt 100 % van de beheersvergoeding, die niet ten laste worden genomen door derden. Het bedrag of percentage van de beheersvergoeding voor beheerovereenkomsten dat ten laste wordt genomen door derden wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.38.

Dit artikel bepaalt het bedrag die de basis vormen voor de bepaling van de subsidie voor beheerovereenkomsten.

Artikel 3.4.2.39.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor beheerovereenkomsten.

Artikel 3.4.2.40.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor dienstenvergoedingen vast op maximaal 50 % van de uitgekeerde dienstenvergoeding, voor zover de dienstenvergoeding wordt aangegaan met een provincie of een gemeente. Dit kan enkel op gronden in eigendom van de provincie of de gemeente en wordt bepaald in het landinrichtingsplan. Het subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor dienstenvergoedingen, aangegaan met het agentschap, bedraagt 100 % van de uitgekeerde dienstenvergoeding, die niet ten laste worden genomen door derden. Het bedrag of percentage van de dienstenvergoeding dat ten laste wordt genomen door derden wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.41.

Dit artikel bepaalt het bedrag die de basis vormen voor de bepaling van de subsidie voor dienstenvergoedingen.

Artikel 3.4.2.42.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor dienstenvergoedingen.

Artikel 3.4.2.43.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing vast op maximaal 50 % van het totale bedrag van deze vergoedingen, voor zover de activiteit die aanleiding geeft tot deze vergoeding wordt uitgevoerd door provincies, gemeenten of publiekrechtelijke rechtspersonen. Het subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden, voor zover de activiteit die aanleiding geeft tot de vergoeding wordt uitgevoerd door het agentschap. Het bedrag of het percentage van vergoeding dat ten laste door derden wordt gedragen, wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De uitvoerder van de activiteit wordt opgenomen in het uitvoeringsprogramma en financieringsplan van het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.44.

Dit artikel bepaalt het bedrag dat de basis vormt voor de bepaling van de subsidie voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing.

Artikel 3.4.2.45.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing.

Artikel 3.4.2.46.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsstopzetting vast op maximaal 50 % van het totale bedrag van deze vergoedingen, voor zover de activiteit die aanleiding geeft tot deze vergoeding wordt uitgevoerd door provincies, gemeenten of publiekrechtelijke rechtspersonen. Het subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsstopzetting bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden, voor zover de activiteit die aanleiding geeft tot de vergoeding wordt uitgevoerd door het agentschap. Het bedrag of het percentage van vergoeding dat ten laste door derden wordt gedragen, wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De uitvoerder van de activiteit wordt opgenomen in het uitvoeringsprogramma en financieringsplan van het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.47.

Dit artikel bepaalt het bedrag dat de basis vormt voor de bepaling van de subsidie voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsstopzetting.

Artikel 3.4.2.48.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsstopzetting.

Artikel 3.4.2.49.

Dit artikel stelt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsreconversie vast op maximaal 50 % van het totale bedrag van deze vergoedingen, voor zover de activiteit die aanleiding geeft tot deze vergoeding wordt uitgevoerd door provincies, gemeenten of publiekrechtelijke rechtspersonen. Het subsidiepercentage wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De tussenkomst van het Vlaamse Gewest voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsreconversie bedraagt 100 % van de kosten die niet ten laste worden genomen door derden, voor zover de activiteit die aanleiding geeft tot de vergoeding wordt uitgevoerd door het agentschap. Het bedrag of het percentage van vergoeding dat ten laste door derden wordt gedragen, wordt bepaald in het landinrichtingsplan.

De uitvoerder van de activiteit wordt opgenomen in het uitvoeringsprogramma en financieringsplan van het landinrichtingsplan.

Artikel 3.4.2.50.

Dit artikel bepaalt het bedrag dat de basis vormt voor de bepaling van de subsidie voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsreconversie.

Artikel 3.4.2.51.

Dit artikel bepaalt welke stukken bij de dienst moeten worden ingediend ter verantwoording van de aanwending van de subsidie voor vergoedingen voor vrijwillige bedrijfsreconversie.

Artikel 3.4.3.1. t.e.m. artikel 3.4.3.3.

Deze artikelen regelen de bepalingen inzake sancties en uitbetaling van subsidies.

Artikel 4.1.1.1.

Dit artikel voegt de definitie voor 'Vlaamse initiatiefnemer' toe.

Artikel 4.2.1.1. t.e.m. artikel 4.2.1.8.

In deze artikelen komt de opmaak van inrichtingsnota's bij projecten, plannen en programma's goedgekeurd door de Vlaamse Regering aan bod.

In artikel 4.2.1.1. wordt bepaald dat een inrichtingsnota wordt opgemaakt door de Vlaamse initiatiefnemer in overleg met het agentschap, die op die manier de inhoud van de inrichtingsnota bewaakt. Op vraag van de Vlaamse initiatiefnemer kan het agentschap de inrichtingsnota opmaken.

Volgens artikel 4.2.1.2. verloopt de adviesprocedure inzake inrichtingsnota's via de bestendige deputatie en het college van burgemeester en schepenen. Het college van burgemeester en schepenen organiseert het openbaar onderzoek

Het college van burgemeester en schepenen bezorgt de opmerkingen en bezwaren die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek aan de Vlaamse initiatiefnemer binnen een termijn van drie maanden nadat het college van burgemeester en schepenen de inrichtingsnota hebben ontvangen.

Volgens artikel 4.2.1.3. kunnen het college van burgemeester en schepenen en de deputatie advies verlenen aan de Vlaamse initiatiefnemer over de inrichtingsnota. Dit advies wordt gegeven binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van de inrichtingsnota. De Vlaamse initiatiefnemer kan op basis van de adviezen de inrichtingsnota aanpassen.

Volgens artikel 4.2.1.4. vraagt de Vlaamse initiatiefnemer advies aan het agentschap over de aangepaste inrichtingsnota. Het agentschap verleent dit advies binnen een termijn van één maand.

Volgens artikel 4.2.1.5. bezorgt de Vlaamse initiatiefnemer alle stukken (aangepast inrichtingsnota, opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, de adviezen en de instemmingen) aan de minister.

Volgens artikel 4.2.1.6. stelt de Vlaamse Regering de inrichtingsnota vast. De Vlaamse initiatiefnemer maakt het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota bekend in het *Belgisch Staatsblad* minstens bij de toepassing van een aantal instrumenten en bezorgt de inrichtingsnota en het besluit tot vaststelling aan de instanties en personen die belast zijn met de uitvoering, de gemeente en de provincie en het agentschap.

In artikel 4.2.1.7. worden de voorwaarden opgenomen voor de integratie van een inrichtingsnota in de besluitvorming van een project, plan of programma.

Artikel 4.2.1.8. bepaalt dat de Vlaamse initiatiefnemer het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan bekendmaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Dit besluit is noodzakelijk als de instrumenten vrijwillige bedrijfsverplaatsing, bedrijfsstopzetting of bedrijfsreconversie werden ingezet.

Artikel 4.2.2.1. t.e.m. artikel 4.2.2.8.

In deze artikelen komt de opmaak van inrichtingsnota's bij projecten, plannen en programma's goedgekeurd door het provinciebestuur aan bod.

In artikel 4.2.2.1. wordt bepaald dat een inrichtingsnota wordt opgemaakt door de deputatie in overleg met het agentschap, die op die manier de inhoud van de inrichtingsnota bewaakt. Op vraag van de deputatie kan het agentschap de inrichtingsnota opmaken.

Volgens artikel 4.2.2.2. verloopt de adviesprocedure inzake inrichtingsnota's via het college van burgemeester en schepenen. Het college van burgemeester en schepenen organiseert het openbaar onderzoek.

Het college van burgemeester en schepenen bezorgt de opmerkingen en bezwaren die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek aan de deputatie binnen een termijn van drie maanden nadat het college van burgemeester en schepenen de inrichtingsnota hebben ontvangen.

Volgens artikel 4.2.2.3. kan het college van burgemeester en schepenen advies verlenen aan de deputatie over de inrichtingsnota. Dat advies wordt gegeven binnen een termijn van drie maanden na ontvangst. De deputatie kan op basis van de adviezen de inrichtingsnota aanpassen.

Volgens artikel 4.2.2.4. bezorgt de deputatie alle stukken (aangepast inrichtingsnota, opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, de adviezen en de instemmingen) aan het agentschap. Het agentschap keurt de inrichtingsnota al dan niet goed en brengt de deputatie op de hoogte van haar beslissing.

Volgens artikel 4.2.2.5. bezorgt de VLM, na haar goedkeuring, de inrichtingsnota aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering verleent machtiging voor de toepassing van de instrumenten. De VLM brengt de deputatie op de hoogte van de beslissing van de Vlaamse Regering.

Volgens artikel 4.2.2.6. stelt de provincieraad, na de goedkeuring van de VLM en na machtiging van de Vlaamse Regering, de inrichtingsnota vast. De provincieraad maakt het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota bekend in het *Belgisch Staatsblad* minstens bij de toepassing van een aantal instrumenten en bezorgt de inrichtingsnota en het besluit tot vaststelling aan de instanties en personen die belast zijn met de uitvoeringen, de gemeente en de VLM.

In artikel 4.2.2.7. worden de voorwaarden opgenomen voor de integratie van een inrichtingsnota in de besluitvorming van een project, plan of programma.

Artikel 4.2.2.8. bepaalt dat de provincieraad het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan bekendmaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Dit besluit is noodzakelijk als de instrumenten vrijwillige bedrijfsverplaatsing, bedrijfsstopzetting of bedrijfsreconversie werden ingezet.

Artikel 4.2.3.1. t.e.m. artikel 4.2.3.8.

In deze artikelen komt de opmaak van inrichtingsnota's bij projecten, plannen en programma's goedgekeurd door het gemeentebestuur aan bod.

In artikel 4.2.3.1. wordt bepaald dat een inrichtingsnota wordt opgemaakt door het college van burgemeester en schepenen in overleg met de VLM, die op die manier de inhoud van de inrichtingsnota bewaakt. Op vraag van het college van burgemeester en schepenen kan de VLM de inrichtingsnota opmaken.

Volgens artikel 4.2.3.2. verloopt de adviesprocedure inzake inrichtingsnota's via de deputatie. Het college van burgemeester en schepenen organiseert het openbaar onderzoek.

Het college van burgemeester en schepenen kan op basis van de opmerkingen en bezwaren de inrichtingsnota aanpassen.

Volgens artikel 4.2.3.3. kan de deputatie advies verlenen aan het college van burgemeester en schepenen over de inrichtingsnota. Dat advies wordt gegeven binnen een termijn van drie maanden na ontvangst. Het college van burgemeester en schepenen kan op basis van dat advies de inrichtingsnota aanpassen.

Volgens artikel 4.2.3.4. bezorgt het college van burgemeester en schepenen bezorgt alle stukken (aangepast inrichtingsnota, opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, de adviezen en de instemmingen) aan de VLM. De VLM keurt de inrichtingsnota al dan niet goed en brengt het college van burgemeester en schepenen op de hoogte van haar beslissing.

Volgens artikel 4.2.3.5. bezorgt de VLM, na haar goedkeuring, de inrichtingsnota aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering verleent machtiging voor de toepassing van de instrumenten. De VLM brengt het college van burgemeester en schepenen op de hoogte van de beslissing van de Vlaamse Regering.

Volgens artikel 4.2.3.6. stelt de gemeenteraad, na de goedkeuring van de VLM en na machtiging van de Vlaamse Regering, de inrichtingsnota vast. De gemeenteraad maakt het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota bekend in het *Belgisch Staatsblad* minstens bij de toepassing van een aantal instrumenten en bezorgt de inrichtingsnota en het besluit tot vaststelling aan de instanties en personen die belast zijn met de uitvoering, de provincie en de VLM.

In artikel 4.2.3.7. worden de voorwaarden opgenomen voor de integratie van een inrichtingsnota in de besluitvorming van een project, plan of programma.

Artikel 4.2.3.8. bepaalt dat de VLM het besluit tot vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan bekendmaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Dit besluit is noodzakelijk als de instrumenten vrijwillige bedrijfsverplaatsing, bedrijfsstopzetting of bedrijfsreconversie werden ingezet.

Artikel 4.2.4.1.

In dit artikel wordt bepaald dat ter onderbouwing van een inrichtingsnota bijkomende studies kunnen uitgevoerd worden. De opmaak van deze studies maken deel uit van een breder overleg- en communicatieproces met betrokken actoren. De bijkomende studies gaan mee in openbaar onderzoek en de initiatiefnemer staat in voor de financiering van het landbouweffectenrapport.

Artikel 4.2.4.2.

In dit artikel volgen de bepalingen met betrekking tot het landbouweffectenrapport. Een landbouweffectenrapport wordt opgemaakt als de effecten van landbouw significant zijn en als de opmaak van een landbouweffectenrapport relevante bijkomende informatie oplevert. De opmaak van het landbouweffectenrapport gebeurt onder begeleiding van een begeleidingsgroep. Het rapport wordt vooraleer het meegaat in openbaar onderzoek goedgekeurd door de VLM en het departement Landbouw en Visserij.

Artikel 5.1.1.1.

In dit artikel wordt bepaald dat de minister de beheervisie bepaalt. Een voorstel van beheervisie kan worden aangeleverd door de VLM, een administratieve overheid of door een privaatrechtelijke rechtspersoon die het beheer of de bescherming van landschap, natuur of milieu beoogt.

Artikel 5.1.1.2.

In dit artikel wordt bepaald dat de VLM het besluit tot bepaling van de beheervisie bekendmaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Artikel 6.1.1.1.

In dit artikel wordt bepaald welke rubrieken minstens dienen opgenomen te worden in het evaluatierapport.

Artikel 7.1.1.1, 7.1.1.2., 7.1.1.3., 7.1.1.4., 7.1.1.5. en 7.1.1.6.

Een aantal wijzigingen worden voorzien aan bestaande Besluiten van de Vlaamse Regering waarin verwezen wordt naar de huidige landinrichting.

Artikel 7.1.1.7.

In dit artikel wordt geregeld dat de bestaande Besluiten van de Vlaamse Regering betreffende de procedure tot opmaak van landinrichtingsplannen en houdende de subsidiëring van de landinrichtingswerken worden opgeheven.

Artikel 7.1.1.8.

Dit artikel regelt de overgang voor de in opmaak zijnde inrichtingsplannen landinrichting.

Artikel 7.1.1.9.

Dit artikel voorziet in de inwerkingtreding van het deel landinrichting en een aantal artikelen uit het decreet.

Artikel 7.1.1.10

Het laatste artikel regelt dat de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud en de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening belast zijn met de uitvoering van het besluit.

Brussel, 6 juni 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
J. SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,
Ph. MUYTERS

ADVIES 56.116/1 VAN 26 MEI 2014

VAN DE RAAD VAN STATE, AFDELING WETGEVING, OVER EEN ONTWERP VAN BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING 'BETREFFENDE DE LANDINRICHTING'

Op 23 april 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 26 mei 2014, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'betreffende de landinrichting'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 15 mei 2014.

De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wilfried Van Vaerenbergh en Wouter Pas, staatsraden, Marc Rigaux en Michel Tison, assessoren, en Wim Geurts, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine Bams, eerste auditeur en Dries Van Eeckhoutte, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 26 mei 2014.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten van de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Voorafgaande opmerking

2. Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de Vlaamse Regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

Strekking en rechtsgrond van het ontwerp

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe uitvoering te geven aan diverse bepalingen van het decreet van 28 maart 2014 'betreffende de landinrichting'. De ontworpen regeling is bestemd om in de plaats te komen van een aantal besluiten van de Vlaamse Regering waarvan in artikel 7.1.1.7 van het ontwerp de opheffing wordt beoogd. Tevens worden in artikel 7.1.1.9 van het ontwerp deel 3 van het voornoemde decreet ("De toepassing van de instrumenten via landinrichtingsprojecten") en de artikelen 7.2.2, 7.2.4, 7.2.5, 7.4.1, en 7.5.3, van hetzelfde decreet in werking gesteld.

4.1. De ontworpen regeling kan in beginsel worden geacht rechtsgrond te vinden in de bepalingen van het decreet van 28 maart 2014, waarvan melding wordt gemaakt in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp, met dien verstande dat bijkomend het hierna volgende moet worden opgemerkt.

4.2. Artikel 7.1.1.9 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 7.5.9 van het decreet van 28 maart 2014, waarin wordt bepaald dat deel 3 en de artikelen 7.2.2, 7.2.4, 7.2.5, 7.4.1 en 7.5.3 van dat decreet in werking treden op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum en uiterlijk op 31 december 2016.

4.3. Sommige bepalingen van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', op grond waarvan de Vlaamse Regering de algemene bevoegdheid heeft om decreten uit te voeren, gelezen in samenhang met bepaalde artikelen van het decreet van 28 maart 2014.

Dat is het geval voor artikel 2.1.2.5, § 1 (berekening van de dienstenvergoeding), dat rechtsgrond vindt in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 2.1.9, § 1, tweede lid, van het decreet van 28 maart 2014; dat is eveneens het geval voor artikel 3.3.1.8 (vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan), dat rechtsgrond vindt in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 2.1.74 van het decreet van 28 maart 2014; ook artikel 4.2.4.1 (onderbouwing van inrichtingsnota's) kan worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 4.2.5 van het voornoemde decreet. Artikel 7.1.1.7 (opheffingsbepaling) vindt rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 7.2.4 van het decreet van 28 maart 2014. Artikel 7.1.1.8 bevat een overgangsbepaling die rechtsgrond vindt in artikel 20 van de voornoemde bijzondere wet, gelezen in samenhang met artikel 7.2.5 van hetzelfde decreet.

4.4. Daarnaast kan voor sommige bepalingen van het ontwerp rechtsgrond worden gevonden in andere decreten dan dat van 28 maart 2014.

Zo vindt artikel 3.3.1.6 van het ontwerp (betreffende het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan) rechtsgrond in artikel 30, tweede lid, van het decreet van 26 maart 2004 'betreffende de openbaarheid van bestuur', waarin wordt bepaald dat de door de Vlaamse Regering aangewezen milieu-instanties ervoor zorgen dat milieu-informatie op een actieve, systematische en transparante wijze onder de bevolking of onder de betrokken doelgroepen wordt verspreid en op een doeltreffende wijze toegankelijk wordt gemaakt. De Vlaamse Regering bepaalt welke milieu-informatie minimaal wordt verspreid en stelt nadere regels vast over de wijze waarop milieu-informatie wordt verspreid en toegankelijk gemaakt.

De artikelen 3.4.2.1 tot 3.4.2.22 en 3.4.2.27 tot 3.4.3.3 van het ontwerp (betreffende subsidiëring) vinden mede rechtsgrond in artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011 'houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof'. Luidens die bepaling stelt de Vlaamse Regering de regels vast voor de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van de subsidies, de indiening van aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden. De Vlaamse Regering kan daarnaast de voorwaarden bepalen voor het elektronisch aanvragen en het elektronisch indienen van verantwoordingsstukken en stelt ook de procedure voor de controle op de aanwending van de subsidies vast.

Diverse andere bepalingen van het ontwerp kunnen worden geacht rechtsgrond te vinden in het decreet van 21 oktober 1997 'betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu'. Artikel 7.1.1.2 van het ontwerp ontleent rechtsgrond aan artikel 13, § 6, van het betrokken decreet. Luidens die bepaling kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen inzake vrijstelling van de vergunningsplicht, bedoeld in §§ 4 en 5, voor zover uitdrukkelijk voldaan wordt aan de zorgplicht opgelegd door artikel 14 en, in voorkomend geval, voldaan is aan de bepalingen van artikel 16, §§ 1 tot 3 inzake het tegengaan van vermijdbare schade wanneer onder meer de activiteit geregeld is in goedgekeurde plannen of projecten die nader zijn bepaald door de Vlaamse Regering.

Artikel 7.1.1.4 van het ontwerp ontleent rechtsgrond aan artikel 44, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997, dat de Vlaamse Regering opdraagt de nadere regels vast te stellen voor de erkenning van terreinbeherende natuurverenigingen en voor het toekennen van de subsidies (1).

Artikel 7.1.1.5 van het ontwerp kan worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 13, § 2, van het decreet van 21 oktober 1997 en, in zoverre ermee de wijziging van artikel 60, § 1, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 november 2003 'houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid' wordt beoogd, in artikel 9, § 2, laatste lid, van het voornoemde decreet, waarin wordt bepaald dat de Vlaamse Regering nadere regels kan vaststellen inzake het opleggen van gebodsbepalingen aan de particuliere grondeigenaars of -gebruikers en inzake de vergoeding hiervoor.

Tot slot strekken ook bepaalde artikelen van de Codex Ruimtelijke Ordening het ontwerp tot rechtsgrond. Zo ontleent artikel 7.1.1.3 van het ontwerp rechtsgrond aan artikel 4.4.7, § 2, tweede lid, van de voornoemde Codex, met toepassing waarvan de Vlaamse Regering de handelingen van algemeen belang bepaalt welke onder het toepassingsgebied van het eerste lid van die paragraaf vallen. Artikel 7.1.1.6 van het ontwerp kan worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 4.2.3 van de Vlaamse Codex waarin de Vlaamse Regering wordt opgedragen de lijst te bepalen van de handelingen met een tijdelijk of occasioneel karakter of met een geringe ruimtelijke impact waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 van de Codex geen stedenbouwkundige vergunning vereist is.

5.1. Voor een beperkt aantal artikelen van het ontwerp is de rechtsgrond problematisch.

Zo moet met betrekking tot artikel 1.2.1.1, tweede lid, van het ontwerp worden opgemerkt dat in artikel 4.2.8 (inzake inrichtingsnota's) en in de artikelen 2.1.7, eerste lid, en 2.1.10, eerste lid, (inzake beheersovereenkomsten, respectievelijk dienstenvergoeding) van het decreet van 28 maart 2014 niet wordt voorzien in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om af te wijken van de regel dat het agentschap werkingsmiddelen moet aanrekenen aan de initiatiefnemer (2). Artikel 1.2.1.1, tweede lid, kan derhalve niet in het ontwerp worden behouden.

5.2. Er werd bij de gemachtigde geïnformeerd naar de rechtsgrond biedende bepaling voor artikel 3.2.1.3 van het ontwerp, waarin wordt bepaald dat de programmacommissie voor het vervullen van haar taken wordt bijgestaan door het agentschap. De gemachtigde antwoordde:

"De rechtsgrond is het artikel 3.2.1 van het decreet waarin bepaald wordt dat de Vlaamse Regering nadere regels vaststelt voor de werking."

Het door de gemachtigde aangehaalde artikel 3.2.1 van het decreet van 28 maart 2014 biedt evenwel geen voldoende rechtsgrond om de Vlaamse Landmaatschappij, dat een afzonderlijke rechtspersoon is, met bijkomende opdrachten in de zin van artikel 3.2.1.3 van het ontwerp te belasten.

Vormvereisten

6. Overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) dient de Europese Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte te worden gebracht. Aan de gemachtigde werd gevraagd of de ontworpen regeling werd aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de Europese staatssteunregeling. De gemachtigde antwoordde:

“Er is een toetsing gebeurd van de ontworpen regeling aan de Europese staatssteunregels.

Staatsteun kan enkel nadat deze aangemeld en goedgekeurd is door Europa.

Hierop zijn er een aantal uitzonderingen:

(1) De de minimis regeling: onder bepaalde voorwaarden kan steun, tot een bepaald bedrag, uitgekeerd worden zonder problemen. Er bestaan verschillende de minimis bedragen. De reguliere de minimis bedraagt 200.000 euro; voor landbouw 15.000 euro. Voor DAEB (diensten van algemeen economisch belang) bedraagt het plafond 500.000 euro.

(2) Groepsvrijstellingen: Europa heeft een aantal categorieën steun opgesomd, die, mits voldaan is aan bepaalde voorwaarden, niet aangemeld moeten worden (vrijstellingsverordening (EG) nr. 1857/2006 van de Commissie betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001).

(3) Vergoeding voor diensten van algemeen economisch belang (DAEB's): dergelijke vergoedingen worden niet aanzien als staatssteun, op voorwaarde dat er aan de ALTMARK voorwaarden is voldaan. (besluit van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen).

De voorgestelde regeling betreft een continuering van de huidige bestaande subsidieregeling. In 1998 heeft de Europese Commissie geen bezwaar gemaakt tegen de huidige subsidieregeling omdat overheidsmiddelen aan particuliere bedrijven slechts gegeven worden voor investeringen die het karakter hebben van overheidsinvesteringen en die niet gerelateerd zijn aan de productie van de betrokken bedrijven. Hierdoor werd geopteerd de regeling nu nog niet aan te melden. Vooral ook omdat blijkt dat de subsidiedossiers uit het verleden hoofdzakelijk onder een DAEB (3) vielen. Subsidiedossiers die niet voldoen aan DAEB zullen worden aangemeld.”

De aldus door de gemachtigde verstrekte toelichting ten spijt wenst de Raad van State, afdeling Wetgeving, er de steller van het ontwerp niettemin op te wijzen dat maatregelen die als staatssteun kunnen worden gekwalificeerd, niet ten uitvoer mogen worden gelegd zolang de aanmeldingsprocedure niet tot een eindbeslissing heeft geleid (artikel 108, lid 3, VWEU). Het miskennen van de aanmeldingsverplichting heeft overigens de onwettigheid van de betrokken staatssteun tot gevolg, zelfs al zou die *in se* verenigbaar met het unierecht kunnen worden verklaard, alsook, in beginsel, de verplichting tot terugvordering van de onrechtmatig toegekende steun (3). Waar ervoor wordt gekozen om pas in een latere fase tot aanmelding over te gaan, kan dit mogelijk tot problemen aanleiding geven indien bijvoorbeeld de Europese Commissie tot het oordeel zou komen dat een bepaling van het besluit onverenigbaar zou zijn met de Europese staatssteunregeling, nadat het betrokken besluit reeds zou zijn tot stand gekomen.

Algemene opmerkingen

7.1. Volgens artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is het maken van de verordeningen die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn, in beginsel zaak van de Vlaamse Regering. Afwijkingen van die principiële regeling, waarbij de Vlaamse Regering verordende bevoegdheid delegeert aan een minister, worden slechts bestaanbaar geacht met het voornoemde voorschrift voor zover de toegestane delegaties betrekking hebben op het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

Artikel 2.1.2.1, § 5, artikel 2.1.2.2, § 2, derde lid, artikel 2.1.2.3, derde lid, artikel 2.1.2.4, § 3, artikel 2.1.2.5, § 2, derde lid, artikel 2.1.2.6, derde lid, en artikel 2.1.4.11, § 3, zesde lid, van het ontwerp, bevatten delegaties van verordende bevoegdheid aan de minister.

7.2. Vastgesteld moet worden dat de voornoemde delegaties van verordende bevoegdheid niet steeds beperkt blijven tot maatregelen van bijkomstige of detailmatige aard. Dit is het geval voor de delegatie op het vlak van de procedure voor het sluiten van een beheerovereenkomst (artikel 2.1.2.1, § 5) of de aanvraag en het toekennen van een dienstenvergoeding (artikel 2.1.2.4, § 3) waaromtrent noch in het decreet van 28 maart 2014, noch in het ontwerpbesluit de essentiële elementen worden geregeld, maar waaromtrent zonder meer aan de minister bevoegdheid wordt gedelegeerd.

De delegatie aan de minister om de gevolgen van de niet—naleving van de beheerovereenkomst of van het niet leveren van de bijkomende dienst te bepalen (respectievelijk artikel 2.1.2.2, § 2, derde lid en artikel 2.1.2.5, § 2, derde lid) zou slechts aanvaardbaar kunnen zijn indien deze betrekking heeft op de gehele of gedeeltelijke terugvordering voorzien in het daaraan voorafgaande lid en voor zover ze in overeenstemming zou zijn met de subsidieregeling die is vervat in hogere rechtsnormen.

Om nadere toelichting gevraagd omtrent de draagwijdte van de delegatie in artikel 2.1.4.11, § 3, zesde lid, tweede zin, antwoordde de gemachtigde dat de betrokken zin mag worden geschrapt. Hiermee kan worden ingestemd.

7.3. Daarnaast is de draagwijdte van bepaalde delegaties niet duidelijk. Zo werd aan de gemachtigde gevraagd wat in artikel 2.1.2.3, derde lid, en artikel 2.1.2.6, derde lid, wordt bedoeld met de “organisatie van de taken” van het agentschap. Naar aanleiding van deze vraag werd door de gemachtigde vermeld dat het derde lid kan worden geschrapt in de beide voornoemde bepalingen. Hiermee kan worden ingestemd.

8. Het is af te raden om in een hiërarchisch lagere tekst bepalingen over te nemen van een hiërarchisch hogere tekst omdat dit onduidelijkheid doet ontstaan omtrent de juridische waarde van de overgenomen bepalingen en ermee de indruk kan worden gewekt dat de hiërarchisch lagere regelgever de overgenomen bepalingen zou kunnen wijzigen indien deze niet woordelijk werden overgenomen.

Wanneer de steller van het ontwerp van mening is dat het niettemin noodzakelijk of nuttig is om de inhoud van decretale bepalingen over te nemen in het ontwerp van besluit omwille van de leesbaarheid van het besluit, dan moet hierin minstens worden verwezen naar de overgenomen decretale bepaling met gebruikmaking van de formule: “... overeenkomstig artikel ... van het decreet...”.

Aldus moeten in de inleidende zin van het eerste lid van artikel 1.2.1.1 van het ontwerp de woorden “overeenkomstig de artikelen 2.1.7, eerste lid, 2.1.10, eerste lid, en artikel 4.2.8 van het decreet van 28 maart 2014” worden ingevoegd na de woorden “van een inrichtingsnota of een beheervisie”.

In artikel 2.1.1.2, § 2, tweede lid, tweede zin, moeten de woorden “overeenkomstig artikel 2.1.3, tweede lid, van het decreet van 28 maart 2014” worden ingevoegd na het woord “bevat”.

Artikel 2.1.1.3 dient aan te vangen met de woorden "Overeenkomstig artikel 2.1.4, § 4, van het decreet van 28 maart 2014 wordt ...".

In artikel 2.1.4.6, § 3, 4°, dienen de woorden "overeenkomstig artikel 2.1.71 van het decreet van 28 maart 2014" te worden ingevoegd na het woord "beëindigt".

9. De steller van het ontwerp doet er goed aan om het verslag aan de Vlaamse Regering op verschillende punten nader te verduidelijken. Dit is in het bijzonder het geval voor de formules, maximale bedragen en percentages die worden vastgesteld voor het betalen van diverse in het ontwerp vermelde vergoedingen en waaromtrent het niet steeds duidelijk is waarom in een verschillende behandeling van diverse categorieën bestemmingen wordt voorzien (4). De betrokken verduidelijkingen kunnen dan tevens te baat worden genomen om er op een meer expliciete wijze blijk van te geven dat de eigendomsbeperkende maatregelen die de ontworpen regeling bevat, evenredig zijn met de nagestreefde doelstelling van algemeen belang en dat aan een bepaalde categorie particulieren geen lasten worden opgelegd die groter zijn dan die welke een persoon in het algemeen belang moet dragen (5). Ook zou in het verslag aan de Vlaamse Regering beknopt kunnen worden ingegaan op de *sub* 5 besproken problematiek inzake staatssteun.

Onderzoek van de tekst

Aanhef

10. De aanhef van het ontwerp dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond. De aanhef moet derhalve met een nieuw eerste lid worden aangevuld waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'. Daarenboven dient een ander lid te worden toegevoegd waarin wordt gerefereerd aan de artikelen 9, § 2, 13, §§ 2 en 6, en 44, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997 'betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu' (6). Nog in andere, nieuw toe te voegen leden verwijzen men naar respectievelijk artikel 30 van het decreet van 26 maart 2004 'betreffende de openbaarheid van bestuur' en artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011 'houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof'. Daarnaast moet, eveneens in een nieuw toe te voegen lid, worden verwezen naar de artikelen 4.2.3 en 4.4.7, § 2, van de Codex Ruimtelijke Ordening. In het lid dat verwijst naar het decreet van 28 maart 2014 'betreffende de landinrichting' moet tot slot ook nog melding worden gemaakt van de artikelen 3.4.1, 3.4.3, 4.2.5, 7.2.4 en 7.5.9 van dat decreet. In hetzelfde lid kan de vermelding van artikel 7.5.6 evenwel worden geschrapt.

11. De aanhef van het ontwerp moet ook nog worden vervolledigd met het volgende lid:

"Gelet op het gemeenschappelijk advies van de Natuur- en Milieuraad Vlaanderen en de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij, gegeven op 10 april 2014;"

Dispositief

Artikel 1.1.1.2

12. Waar in artikel 1.1.1.2, § 1, van het ontwerp, melding wordt gemaakt van "combinaties" van instrumenten, worden volgens de gemachtigde zowel "instrumenten" als "combinaties van instrumenten" bedoeld. De tekst van de betrokken bepaling van het ontwerp dient in die zin te worden geëxpliciteerd.

Artikel 2.1.1.1

13. Het is niet duidelijk wat het bepaalde in artikel 2.1.1.1, derde lid, van het ontwerp toevoegt aan artikel 3.3.9 van het decreet van 28 maart 2014. Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

"Op zich vormt artikel 2.1.1.1, derde lid inderdaad een herhaling van artikel 3.3.9 van het decreet landinrichting: als een gebruiker (zie definitie artikel 1.1.2, 5° decreet landinrichting) belast wordt met de uitvoering van inrichtingswerken en als deze gebruiker geen zakelijk recht heeft op het goed dan is het de bedoeling dat enkel de betrokken eigenaar en andere houders van een zakelijk recht instemmen met de uitvoering van de inrichtingswerken. Gezien het een herhaling is van een decretale bepaling betreft, stellen we voor om uw suggestie te volgen en het derde lid van 2.1.1.1. te schrappen."

Rekening houdend met deze verduidelijking, schrappe men het derde lid van artikel 2.1.1.1.

Artikel 2.1.1.2

14. De tweede zin van artikel 2.1.1.2, § 3, van het ontwerp luidt: "De authentieke akte wordt overgeschreven op het kantoor voor bewaring van hypotheek." Aan de gemachtigde werd gevraagd of het Vlaamse Gewest daarvoor bevoegd is en in welke mate dergelijke bepaling geen verplichting betreft die al voortvloeit uit het Burgerlijk Wetboek.

De gemachtigde antwoordde:

"Bij de vestiging van een erfdiensbaarheid van openbaar nut wordt geen instemming gevraagd van de betrokken eigenaar. De eigenaar moet deze erfdiensbaarheid gedogen. Er wordt met de eigenaar dus geen overeenkomst gesloten waarin de erfdiensbaarheid tot openbaar nut wordt geregeld. Een instrumenterende ambtenaar zal de concrete erfdiensbaarheid van openbaar nut opnemen in een authentieke akte. Deze akte wordt vervolgens overgeschreven conform artikel 1 van Boek III, titel XVIII van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 2.1.3, laatste lid van het decreet landinrichting bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels vaststelt voor de tegenstelbaarheid aan derden. Om te verduidelijken en te benadrukken dat de authentieke akte omtrent de erfdiensbaarheid tot openbaar nut overgeschreven moet worden, werd dit expliciet vermeld in artikel 2.1.1.2 van voorliggende besluit.

Het is dus niet de bedoeling om af te wijken van artikel 1 van Boek III, titel XVIII van het Burgerlijk Wetboek. We zullen het onderstreepte toevoegen in artikel 2.1.1.2:

'§ 3. De erfdiensbaarheden tot openbaar nut, gevestigd bij het besluit tot vestiging van de erfdiensbaarheden tot openbaar nut, vermeld in paragraaf 2, en de erfdiensbaarheden gevestigd bij het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota, vermeld in paragraaf 1, worden door de instrumenterende ambtenaar opgenomen in een authentieke akte. De authentieke akte wordt, conform artikel 1 van Boek III, titel XVIII van het Burgerlijk Wetboek, overgeschreven op het kantoor voor bewaring van hypotheek. Na de hypothecaire overschrijving bezorgt de instrumenterende ambtenaar een eensluidend verklaard uittreksel uit de authentieke akte aan de betrokken eigenaars.'"

De door de gemachtigde geformuleerde suggestie kan worden bijgetreden.

Artikel 2.1.1.4

15. De vraag rijst of de vermelding van de factor "0,8", in artikel 2.1.1.4, § 3, eerste lid, in overeenstemming kan worden geacht met artikel 2.1.4, § 2, van het decreet van 28 maart 2014, waarin de zinsnede "op basis van de daling van de venale waarde van het onroerend goed" voorkomt. De gemachtigde verstrekke in dat verband de volgende verduidelijking:

"De onteigeningsvergoeding betreft een totale vergoeding voor reële inkomstendervingen. Door de genomen maatregelen zal het onroerend goed wel nog kunnen gebruikt worden, vandaar dat maar een deel van de onteigeningsvergoeding zal moeten vergoed worden, aangezien er nog wel degelijk een gebruikswaarde aanwezig is op het onroerend goed. Voor de reële daling van de gebruikswaarde van het onroerend goed, wordt een percentage van de onteigeningsvergoeding, die overeenkomt met een percentage gebruikswaardedaling, vergoed.

Voorstel: aanpassing in artikel 2.1.1.4, § 4, tweede lid: 'in te schatten aandeel' vervangen door 'berekend aandeel'."

Het voorstel van tekstaanpassing kan worden bijgetreden. Wel verdient het aanbeveling om ook het verslag aan de Vlaamse Regering op dat punt te verduidelijken.

Artikel 2.1.2.2

16. Naar het zeggen van de gemachtigde moet in artikel 2.1.2.2, § 1, 4°, worden geschreven: "D: de eventuele uitgespaarde kosten en extra gegenereerde inkomsten". Artikel 2.1.2.5, § 1, 4°, dient op dezelfde wijze te worden geredigeerd.

Artikel 2.1.3.1

17. Het is niet duidelijk waaruit "de inwerkingtreding van het recht van voorkoop", vermeld in artikel 2.1.3.1, derde lid, blijkt. Naar het zeggen van de gemachtigde wordt de inwerkingtreding van het recht van voorkoop geregeld bij de vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota, in welk verband kan worden verwezen naar het laatste lid van de artikelen 3.3.1.6, 4.2.1.6, § 2, 4.2.2.6, § 2, en 4.2.3.6, § 2. Dergelijke verduidelijking wordt bij voorkeur opgenomen in het verslag aan de Vlaamse Regering.

18. Nog volgens de gemachtigde wordt, in hetzelfde derde lid, met de zinsnede "hoeft het recht van voorkoop niet meer aangeboden te worden" bedoeld dat de termijn waarvoor het recht van voorkoop geldt, verstreken is, hetgeen een verduidelijking uitmaakt voor de instrumenterende ambtenaar. Ter wille van de duidelijkheid worden aan het einde van artikel 2.1.3.1, derde lid, de woorden "en hoeft het recht van voorkoop niet meer aangeboden te worden" het best vervangen door de woorden "en hoeft de instrumenterende ambtenaar het recht van voorkoop niet meer aan te bieden".

19. Artikel 2.1.3.1, vierde lid, luidt: "Het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota bevat de kadastrale gegevens van de percelen waarop het recht van voorkoop aangeboden moet worden". Deze verplichting vloeit al voort uit artikel 2.1.3.1, eerste lid, van het ontwerp. Het vierde lid van die bepaling kan bijgevolg vervallen, zoals trouwens werd bevestigd door de gemachtigde.

Artikel 2.1.4.1

20. Gevraagd naar de draagwijdte en de bedoeling van de zinsnede "als er een dwingende verwerving bestaat van een zone", in artikel 2.1.4.1, eerste lid, antwoordde de gemachtigde:

"Dit is een verduidelijking van artikel 2.1.67 van het decreet waar vermeld staat dat de wijziging van de eigendoms- of gebruikstoestand vereist is. Met het toekennen van deze vergoedingen wordt getracht om gronden versneld vrij te krijgen op een zeer specifieke locatie, dit in tegenstelling met projecten waar meer tijd en ruimte is en in der minne kan verworven worden."

Deze verduidelijking wordt bij voorkeur ook opgenomen in het verslag aan de Vlaamse Regering.

Artikel 2.1.4.3

21. In artikel 2.1.4.3, § 1, tweede lid, wordt het volgende bepaald:

"De maximale bedragen voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing voldoen aan de communautaire regelgeving voor de vrijwillige bedrijfsverplaatsing."

Het is niet duidelijk welke "communautaire regelgeving" precies wordt bedoeld. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

"De regeling voor bedrijfsverplaatsing werd uitgewerkt conform de vrijstellingsverordening: Verordening (EG) nr. 1857/2006 van de Commissie (artikel 6) betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001."

Rekening houdend met deze toelichting kan worden overwogen om, ter wille van de duidelijkheid, de woorden "de communautaire regelgeving voor de vrijwillige bedrijfsverplaatsing", in artikel 2.1.4.3, § 1, tweede lid, te vervangen door een expliciete verwijzing naar de door de gemachtigde aangegeven bepaling van de betrokken EU-verordening. Een andere werkwijze kan erin bestaan om in artikel 2.1.4.3, § 1, tweede lid, op een meer algemene wijze te refereren aan de "Uniale regeling voor de vrijstelling van de aanmeldingsverplichting in het kader van de staatssteunregeling voor de verplaatsing van landbouwbedrijfsgebouwen in het algemeen belang", waarbij dan in het verslag aan de Vlaamse Regering zou kunnen worden verduidelijkt dat dit thans geregeld wordt in het door de gemachtigde vermelde artikel 6 van de Verordening (EG) nr. 1857/2006.

22. In artikel 2.1.4.3, § 4, tweede lid, wordt melding gemaakt van een aantal begrippen, zoals "leefbaarheidsdrempel van het referentie-inkomen" en "gewestelijk vergelijkbaar inkomen", waarvan de draagwijdte niet duidelijk is en evenmin blijkt in welke andere normatieve teksten deze begrippen gebeurlijk worden omschreven. De gemachtigde deelde wat dat betreft het volgende mee:

"Het leefbaarheids criterium werd overgenomen uit de VLIF—reglementering met betrekking tot de toekenning van landbouw investeringssteun.

Leefbaarheid wordt beoordeeld onder vorm van 'levensvatbaarheid'.

Het criterium wordt gebruikt om te waarborgen dat het injecteren van overheids geld gebeurt in landbouwbedrijven waarin deze investering maatschappelijk verantwoord kan worden.

De grens ligt lager dan het gewestelijk vergelijkbaar inkomen omdat die inkomensnorm voor de landbouwsector als te hoog wordt ingeschat, waardoor te weinig bedrijven voor investeringssteun in aanmerking zouden komen.

Het Vlaams Landbouw investeringsfonds (VLIF) hanteert het referentie-inkomen als criterium voor levensvatbaarheid.

Dat referentie inkomen is vastgelegd als twee derde van het gewestelijk vergelijkbaar inkomen."

De begrippen “leefbaarheidsdrempel van het referentie-inkomen” en “gewestelijk vergelijkbaar inkomen” zouden ofwel in de tekst van het ontwerp met een voldoende nauwkeurigheid moeten worden omschreven, dan wel zouden erin de precieze decretale of reglementaire bepalingen moeten worden vermeld waarin de betrokken begrippen al worden omschreven.

Eenzelfde opmerking kan worden gemaakt bij de artikelen 2.1.4.6, § 4, tweede lid, 2.1.4.9, § 4, tweede lid, en 2.1.4.12, § 3, derde lid.

23. In artikel 2.1.4.3, § 5, wordt bepaald dat de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing en de eventuele bijbehorende aankoop alleen van toepassing is op “onroerende goederen in het Vlaamse Gewest”.

Zoals artikel 2.1.4.3, § 5, is geredigeerd ontvangen bedrijven slechts een vergoeding in de mate de onroerende goederen die zij gebruiken in het Vlaamse Gewest zijn gelegen en impliceert die bepaling dat zij voor de bedrijfsgedeelten die niet op het grondgebied van het Vlaamse Gewest zijn gesitueerd, geen vergoeding kunnen ontvangen. Vraag is of dergelijke bepaling in de lijn ligt van de vergoedingsregeling die is uitgewerkt in de artikelen 2.1.69 en volgende van het decreet van 28 maart 2014 waarin weliswaar wordt gerefereerd aan het verlies van het “gebruik” van onroerende goederen, maar daarbij niet expliciet melding wordt gemaakt van het vereiste volgens hetwelk de betrokken onroerende goederen in het Vlaamse Gewest moeten zijn gesitueerd. Daarenboven kunnen vragen rijzen op het vlak van de verenigbaarheid van de betrokken bepaling met het principe inzake vrijheid van vestiging, zoals vervat in artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Zo zal een bedrijf met maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest, maar met uitsluitend onroerende goederen die buiten het grondgebied van het Vlaamse Gewest zijn gesitueerd, niet voor enige vergoeding in aanmerking komen. De steller van het ontwerp doet er met andere woorden goed aan om het bepaalde in artikel 2.1.4.3, § 5, vanuit die optiek aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen. Deze suggestie geldt ook ten aanzien van de artikelen 2.1.4.9, § 5, en 2.1.4.12, § 5.

Artikel 2.1.4.4

24. De gemachtigde stelt voor om, naar analogie van artikel 2.1.72, derde lid, van het decreet van 28 maart 2014, in artikel 2.1.4.4, § 4, eerste lid, van het ontwerp, te schrijven “... beslist de landcommissie in overleg met de entiteit die de vergoeding voor de vrijwillige bedrijfsverplaatsing en de eventuele bijbehorende aankoop prijs verschuldigd is, voor welke onderdelen ...”. Er kan worden ingestemd met het door de gemachtigde geformuleerde tekstvoorstel. Een gelijkaardige aanpassing moet dan wel worden doorgevoerd in de artikelen 2.1.4.7, § 4, eerste lid, en 2.1.4.10, § 4, eerste lid.

Artikel 2.1.4.8

25. In artikel 2.1.4.8, § 3, wordt melding gemaakt van het “jaarlijks bruto saldo” en “een door de overheid erkend bedrijfseconomische boekhouding”. Gevraagd naar de draagwijdte van deze beide begrippen verduidelijkt de gemachtigde:

“Het jaarlijks bruto saldo wordt bepaald door de Afdeling Monitoring en Studie van het Departement Landbouw en Visserij op basis van een boekhoudkundig netwerk. Dit bruto saldo is een Europees begrip waarmee genomen maatregelen in het kader van het Gemeenschappelijk landbouwbeleid geëvalueerd worden.

Een door de overheid erkende bedrijfseconomische boekhouding is een boekhouding die ook kan ingediend worden bij de fiscale aangifte. Het betreft een boekhouding die gevoerd wordt volgens wettelijk bepaalde normen. Het zijn erkende accountants of belastingconsulenten die hierop toezien.”

Ook de twee voornoemde begrippen zouden ofwel in de tekst van het ontwerp met een voldoende nauwkeurigheid moeten worden omschreven, dan wel zouden erin de precieze decretale of reglementaire bepalingen moeten worden vermeld waarin de betrokken begrippen al worden omschreven.

Artikel 2.1.4.9

26. In artikel 2.1.4.9, § 3, eerste lid, 3°, a) en b), wordt melding gemaakt van de volgende voorwaarden in hoofde van de aanvrager:

“a) hij draagt minimaal 25 % van de totale bedrijfsoppervlakte over, waarbij hij maximaal een vijfde van de overgedragen grond terugvraagt;

b) hij draagt minimaal 25 % van de totale bedrijfsoppervlakte over waarbij hij maximaal een tiende van de overgedragen grond terugvraagt”.

De gemachtigde deelde in verband met de aangehaalde bepalingen het volgende mee:

“Voorstel: verduidelijking door wijziging van artikel 2.1.4.9, § 3, 3°, a als volgt ‘hij doet afstand van het gebruik van minimaal 25 % van de totale bedrijfsoppervlakte gelegen op welbepaalde locatie, waarbij hij maximaal een vijfde van de afgestane gebruiksoppervlakte terugvraagt op een andere locatie’; en artikel 2.1.4.9, § 3, 3°, b als volgt ‘hij doet afstand van het gebruik van minimaal 25 % van de totale bedrijfsoppervlakte gelegen op welbepaalde locatie, waarbij hij maximaal een tiende van de afgestane gebruiksoppervlakte terugvraagt op een andere locatie’.”

Met dat voorstel kan worden ingestemd, mits in dat geval ook artikel 2.1.4.11, § 3, tweede en vierde lid, in overeenkomstige zin wordt aangepast.

Artikel 3.3.1.6

27. In artikel 3.3.1.6, eerste lid, wordt bepaald dat besluiten tot vaststelling van het landinrichtingsplan door het agentschap worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* als de inzet van de in het lid opgesomde instrumenten mogelijk wordt gemaakt. De vraag rijst waarom enkel de in dat lid bedoelde besluiten tot vaststelling van het landinrichtingsplan worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en of er ten aanzien van de andere besluiten in een vorm van bekendmaking wordt voorzien. De gemachtigde antwoordde in dat verband:

“Als het landinrichtingsplan zelf dwingende rechtsgevolgen heeft voor de burger, is een bekendmaking verplicht (dus in de 4 opgesomde gevallen).

Een eventueel onteigeningsbesluit die genomen wordt in het kader van landinrichting dient afzonderlijk bekendgemaakt te worden in het *Belgisch Staatsblad*.

Voor de andere besluiten tot vaststelling van landinrichtingsplannen is er geen publicatie in het *Belgisch Staatsblad* verplicht. Bekendmaking zal gebeuren op websites, in publicaties, ...”

Wat het landinrichtingsplan zelf betreft, werd er door de gemachtigde op gewezen dat dergelijk plan een complex document is dat weliswaar ter inzage ligt, maar dat moeilijk leesbaar en publiceerbaar is in het *Belgisch Staatsblad* en dat enkel de dwingende instrumenten op een actieve wijze worden gepubliceerd.

Wat de bekendmaking van de besluiten tot vaststelling van de landinrichtingsplannen betreft, dient uiteraard het bepaalde in artikel 84 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' met betrekking tot de bekendmaking en de inwerkingtreding van besluiten te worden nagekomen. Daarenboven moet erop worden gewezen dat de informatie die is opgenomen in de landinrichtingsplannen milieu-informatie is in de zin van het decreet van 26 maart 2004 'betreffende de openbaarheid van bestuur', zodat de in dat decreet vervatte bepalingen inzake de passieve en de actieve openbaarheid gelden ten aanzien van deze plannen. Daarnaast is er ook nog artikel 5.3. van het Verdrag van Aarhus (7) dat stelt dat elke Partij waarborgt dat milieu-informatie in toenemende mate beschikbaar wordt gesteld in elektronische gegevensbestanden via openbare telecommunicatie-netwerken die gemakkelijk toegankelijk zijn voor het publiek (8).

Rekening houdend met wat voorafgaat dient de steller van het ontwerp erop toe te zien dat voldoende nauwkeurig wordt aangegeven in het ontwerp waar de landinrichtingsplannen moeten worden bekendgemaakt en op welke wijze deze kunnen worden geconsulteerd. Deze opmerking kan ook worden gemaakt bij sommige andere bepalingen van het ontwerp, zoals bij de artikelen 4.2.1.6, § 2, 4.2.2.6, § 2, en 4.2.3.6, § 2, die betrekking hebben op de bekendmaking van besluiten tot vaststelling van de inrichtingsnota.

28. In artikel 3.3.1.6, tweede lid, worden de gegevens opgesomd die het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan ten minste moet bevatten. In artikel 3.3.1.6, tweede lid, 1°, wordt vermeld:

“als herverkaveling uit kracht van wet als instrument is opgenomen in het landinrichtingsplan: de bepaling over de duur van jachtovereenkomsten, vermeld in artikel 2.1.36 van het decreet van (datum), met aanduiding van het gebied waar die bepaling geldt”.

De vraag rijst of uit deze bepaling voldoende duidelijk valt af te leiden op welke wijze het erin beoogde gebied valt af te bakenen en of daartoe bijvoorbeeld niet een verwijzing naar de kadastrale gegevens nuttig zou zijn. De gemachtigde verduidelijkt in dat verband:

“Door het feit dat de bekendmaking van de bepaling over de duur van jachtovereenkomsten binnen de herverkaveling uit kracht van wet nodig is (omwille van de dwingende rechtsgevolgen voor de burger) moet uiteraard ook het gebied waarvoor die bepaling geldt bekendgemaakt worden. Dat gebied wordt het best bekendgemaakt op dezelfde manier als het recht van voorkoop.

Vandaar het voorstel om punt 1 te wijzigen naar analogie met punt 2 (recht van voorkoop) en 'het gebied' te vervangen door 'de kadastrale gegevens van de percelen':

“1° als herverkaveling uit kracht van wet als instrument is opgenomen in het landinrichtingsplan: de bepaling over de duur van jachtovereenkomsten, vermeld in artikel 2.1.36 van het decreet van (datum), met aanduiding van de kadastrale gegevens van de percelen waar die bepaling geldt.”

Met deze suggestie kan worden ingestemd, mits ook het bepaalde in de artikelen 4.2.1.6, § 2, tweede lid, 1°, 4.2.2.6, § 2, tweede lid, 1°, en 4.2.3.6, § 2, tweede lid, 1°, in dezelfde zin wordt aangepast.

29. In artikel 3.3.1.6, derde lid, wordt bepaald dat het landinrichtingsplan in werking treedt veertien dagen na de bekendmaking van het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan. Uit artikel 3.3.1.6, eerste lid, valt af te leiden dat niet alle besluiten tot vaststelling van het landinrichtingsplan moeten worden bekendgemaakt. Vraag is derhalve op welke wijze de inwerkingtreding van landinrichtingsplannen is geregeld waarvan het vaststellingsbesluit niet moet worden bekendgemaakt (9). Een gelijkaardige vraag kan worden opgeworpen ten aanzien van artikel 4.2.1.6, § 2, derde lid, dat betrekking heeft op de inwerkingtreding van de inrichtingsnota.

Artikel 3.3.1.7

30. Aan de gemachtigde is gevraagd hoe wordt gegarandeerd dat inzage in het landinrichtingsplan mogelijk is vanaf de dag dat het besluit tot vaststelling van het betrokken landinrichtingsplan in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt. Vraag is ook of het agentschap dit plan bijvoorbeeld niet dient te bezorgen aan de gemeenten vooraleer het besluit tot vaststelling van dat plan wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Uit artikel 3.3.1.7., tweede lid, lijkt immers te moeten worden afgeleid dat inzage in het landinrichtingsplan en in het besluit tot vaststelling ervan enkel mogelijk is bij de betrokken gemeenten.

De gemachtigde antwoordde:

“Voorstel: verduidelijking door toevoeging in artikel 3.3.1.7 van het onderstreepte deel: Het agentschap bezorgt het landinrichtingsplan en het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan, voorafgaandelijk aan de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, aan.”

Dit voorstel kan worden bijgetreden, zij het dat ook de redactie van de artikelen 4.2.1.6, § 3, 4.2.2.6, § 3, en 4.2.3.6, § 3, in dezelfde zin moet worden aangevuld.

Artikel 3.4.2.5

31. In artikel 3.4.2.5, tweede lid, wordt bepaald dat, als de activiteit inhoudelijk wordt aangepast met het oog op het verkrijgen van de vergunning, de subsidieberekening daaraan kan worden aangepast en dat de al aangerekende subsidie naargelang het geval kan worden verminderd of vermeerderd. Vraag is of dergelijke inhoudelijke aanpassing niet tevens zal leiden tot een wijziging van de subsidiebeslissing (10), wat de erin vermelde aard, het gebruik en de omvang van de subsidie betreft, en tot gevolg zal hebben dat de subsidie in voorkomend geval niet meer zal worden aangewend voor de doeleinden waarvoor deze initieel is verleend, zoals dat nochtans wordt voorgeschreven door artikel 11, eerste lid, van de wet van 16 mei 2003 (11). In dat geval zullen reeds uitgekeerde subsidies moeten worden terugbetaald. De redactie van artikel 3.4.2.5, tweede lid, zou, rekening houdend hiermee, moeten worden aangepast.

Artikel 3.4.3.3

32. Teneinde de regeling inzake de controle op de naleving van de subsidievoorwaarden in artikel 3.4.3.3, tweede lid, in overeenstemming te brengen met de bepalingen waarin de reeds genoemde wet van 16 mei 2003 op dat vlak voorziet, wordt door de gemachtigde voorgesteld om aan het einde van het betrokken lid te schrijven “die bestemd zijn voor privé-activiteiten” in plaats van “die bestemd zijn voor privé- of bedrijfsactiviteiten”. Met dat voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 4.2.1.6

33. Aan het einde van artikel 4.2.1.6, § 2, derde lid, is niet duidelijk welke de betekenis is van de woorden “, indien van toepassing”. Zoals de gemachtigde heeft beaamd, verdient het aanbeveling om die woorden te schrappen.

Artikel 4.2.2.6

34. Naar analogie van hetgeen in artikel 3.3.1.7, tweede lid, wordt bepaald, vervolledige men artikel 4.2.2.6, § 3, met een lid waarin wordt bepaald dat de inrichtingsnota en het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota kunnen worden ingezien bij elke gemeente waarop de inrichtingsnota betrekking heeft. De gemachtigde treedt dit voorstel bij.

Artikel 4.2.3.4

35. In artikel 4.2.1, vierde lid, van het decreet van 28 maart 2014 wordt bepaald dat, als het een inrichtingsnota betreft die door het provinciebestuur of het gemeentebestuur wordt vastgesteld, die vaststelling pas mogelijk is nadat ze is goedgekeurd door het agentschap. In artikel 4.2.3.4, tweede lid, van het ontwerp, wordt evenwel bepaald dat "als binnen de termijn geen goedkeuring werd verleend, [...] aan de goedkeuringsvereiste [kan] worden voorbijgegaan", hetgeen afwijkt van artikel 4.2.1, vierde lid, van het voornoemde decreet. De gemachtigde bevestigde dat artikel 4.2.3.4, tweede lid, van het ontwerp, maar ook artikel 4.2.2.4, tweede lid, zullen worden aangepast teneinde deze afwijking weg te werken.

Artikel 4.2.4.1

36. In artikel 4.2.4.1, § 4, van het ontwerp, wordt bepaald dat de initiatiefnemer instaat voor de financiering van de opmaak van de bijkomende studies. Aan de gemachtigde werd gevraagd hoe deze bepaling zich verhoudt tot wat nu reeds volgt uit artikel 4.2.8, eerste lid, van het decreet van 28 maart 2014. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt: "Voorstel: paragraaf 4 schrappen wegens de herhaling met de bepaling uit het decreet". Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 5.1.1.2

37. In artikel 5.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet van 28 maart 2014 worden de elementen opgesomd die de beheervisie onder meer moet bevatten. In artikel 5.1.1.2 van het ontwerp worden de gegevens vermeld die het besluit tot bepaling van de beheervisie ten minste dient te bevatten. Aan de gemachtigde werd gevraagd om te verduidelijken hoe artikel 5.1.1.2 van het ontwerp zich verhoudt tot het bepaalde in artikel 5.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet, en of het de bedoeling is dat in het besluit tot bepaling van de beheervisie de elementen worden opgenomen die worden vermeld in zowel artikel 5.1.1.2 van het ontwerp, als in artikel 5.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet. De gemachtigde antwoordde:

"Artikel 5.1.1.2 van het BVR is een aanvulling van de bepaling uit het landinrichtingsdecreet en beperkt zich tot wat bekendgemaakt wordt over de beheervisie.

Nee, minimaal de inhoud die in het BVR vermeld wordt, wordt opgenomen in het besluit. De inhoud opgenomen in de decreetsbepaling kan facultatief gepubliceerd worden."

Uit de door de gemachtigde verstrekte toelichting valt af te leiden dat het in artikel 5.1.1.2, van het ontwerp, gaat om de elementen van de beheervisie welke moeten worden bekendgemaakt. Deze bedoeling zou op een meer expliciete en duidelijke wijze dienen te worden tot uitdrukking gebracht in de tekst van het ontwerp. In geen geval zou artikel 5.1.1.2 van het ontwerp erop kunnen neerkomen dat wordt voorbijgegaan aan de elementen welke de beheervisie overeenkomstig artikel 5.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet van 28 maart 2014, onder meer moet omvatten.

In de mate het de bedoeling is om sommige elementen van de beheervisie niet te laten bekendmaken, wint daarenboven het vereiste inzake openbaarheid aan relevantie. Artikel 5.1.1.2, van het ontwerp, zou dan ook moeten worden aangevuld met een regeling op dat vlak, waarin onder meer wordt voorzien in de mogelijkheid van inzage van de beheervisie bij welbepaalde, in het ontwerp te vermelden instanties.

(1) Artikel 44, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt opgeheven bij artikel 91 van het decreet 'tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos', dat door het Vlaams Parlement op 25 april 2014 is aangenomen (*Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, nr. 2424/8*). Indien de betrokken opheffingsbepaling in werking zal zijn getreden, zal de rechtsgrond voor artikel 7.1.1.4 van het ontwerp worden geboden door artikel 16*sedecies* van het decreet van 21 oktober 1997.

(2) Met de uitvoering hiervan kunnen overeenkomstig de artikelen 3.3.7 tot 3.3.9, respectievelijk artikel 4.2.7, van het decreet van 28 maart 2014 wel andere instanties of personen worden belast.

(3) Zie bijv. HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV CV*.

(4) Zie bijvoorbeeld het verschil in subsidiepercentage in de artikelen 3.4.2.17, 3.4.2.27, 3.4.2.31, 3.4.2.34, 3.4.2.37, 3.4.2.40, 3.4.2.43, 3.4.2.46 en 3.4.2.49.

(5) Zie ook de opmerking die de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 53.953/1 van 29 oktober 2013 met verwijzing naar het arrest van het Grondwettelijk Hof, nr. 55/2012 van 19 april 2012, heeft gemaakt bij het ontwerp van decreet 'betreffende de landinrichting' (*Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, nr. 2361/1, p. 229*).

(6) Afhankelijk van de inwerkingtreding van de opheffingsbepaling, bedoeld in voetnoot 1 van dit advies, zal gebeurlijk moeten worden verwezen naar artikel 16*sedecies* van het decreet van 21 oktober 1997.

(7) Verdrag van 25 juni 1998 'betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden'.

(8) In deze vorm toegankelijke informatie dient overeenkomstig artikel 5.3, c), van het betrokken verdrag onder meer te omvatten "indien van toepassing, beleid, plannen en programma's over of verband houdend met het milieu en milieu-akkoorden".

(9) Deze vraag blijft ook na het antwoord van de gemachtigde relevant, waar die meedeelde dat "een vaststelling van inwerkingtreding [...] enkel noodzakelijk [is] als het landinrichtingsplan zelf dwingende rechtsgevolgen voor de burger creëert".

(10) In artikel 3.4.2.5, tweede lid, van het ontwerp wordt uitsluitend melding gemaakt van de "subsidieberekening".

(11) Wet van 16 mei 2003 'tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof'.